

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์จากกรณีวิกฤตเศรษฐกิจโลก” นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ข้อดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ
3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ
4. ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจ

ลำดับต่อไปนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลของการวิจัยโดยเรียงลำดับการนำเสนอทั้ง 4 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อดังนี้

4.1.1 สถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	28	12.50
ขนาดกลาง	104	46.43
ขนาดใหญ่	92	41.07
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ขนาดของธุรกิจ ส่วนมากคือ ธุรกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ ธุรกิจขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 41.07 และธุรกิจขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

4.1.2 สถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15 ปี	90	40.18
15-30 ปี	114	50.89
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	20	8.93
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ส่วนมากมีระยะเวลา 15-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.89 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลาน้อยกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.18 และน้อยที่สุดมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.93

4.1.3 สถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	61	27.23
50,000,000-100,000,000 บาท	74	33.03
100,000,000 บาทขึ้นไป	89	39.74
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-3 พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ส่วนมากอยู่ที่ระดับ 100,000,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.74 รองลงมาได้แก่ 50,000,000-100,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.03 และน้อยกว่า 50,000,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.23 ตามลำดับ

4.1.4 สถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ผลิตและประกอบยานยนต์	25	11.16
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	92	41.07
ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	107	47.77
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ประเภทของการประกอบกิจการ มากที่สุดได้แก่ ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 47.77 รองลงมาได้แก่ ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 41.07 และผลิตและประกอบยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 11.16 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์จากกรณีวิกฤตเศรษฐกิจโลก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ โดยส่วนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาหรือปัจจัย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 33 ข้อและส่วนที่สองเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ไขปัญหาลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checking list) มีข้อคำถามจำนวน 62 ข้อดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	$\bar{X}$	S.D
ปัจจัยโดยภาพรวม	3.63	0.24
ปัจจัยภายใน	3.66	0.31
ปัจจัยภายนอก	3.60	0.24

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และเมื่อพิจารณาเป็น

รายปัจจัย สามารถลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.66$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.60$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมของปัจจัยภายในเป็นรายชื่อปรากฏผลดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายในโดยภาพรวมเป็นรายชื่อ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	$\bar{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายใน	3.66	0.31
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	4.06	0.74
ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต	3.51	1.08
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	3.21	1.01
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	3.19	1.02
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.52	0.78
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	3.95	0.74
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	3.94	0.68
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	4.10	0.56
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	3.58	0.75
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	3.92	0.65
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	3.94	0.75
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.46	0.79
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.64	0.56
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	3.61	0.76

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.06) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.51) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.52) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 3.95) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 3.94) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 4.10) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.58) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}$ = 3.92) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 3.94) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.64) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.61)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.21) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 3.19) และด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.46)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอกเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอกโดยภาพรวมเป็นรายข้อ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	$\bar{X}$	S.D
รวมปัจจัยภายนอก	3.60	0.24
ด้านการปรับขึ้นราคาของวัตถุดิบ	3.95	0.85
ด้านจำนวนวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ	3.70	0.70

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์	$\bar{X}$	S.D
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ไม่ได้มาตรฐาน	3.88	0.70
ด้านความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	4.03	0.71
ด้านยอดขายคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ลดลง	3.71	0.68
ด้านขาดเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน	3.35	0.96
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจสูง	3.55	0.76
ด้านราคาน้ำมันปรับตัวขึ้นสูง	4.18	0.72
ด้านประเทศขาดเสถียรภาพ	3.50	0.84
ด้านนโยบายของภาครัฐที่ไม่เอื้อต่อกิจการ	3.84	0.80
ด้านข้อกฎหมายที่ไม่เอื้อต่อกิจการ	2.89	0.83
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษีสูง	3.21	0.98
ด้านการกีดกันทางการค้า	3.14	1.00
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์จากคู่แข่ง	3.59	0.85
ด้านขาดอำนาจในการต่อรองกับผู้ขาย	3.42	0.79
ด้านขาดอำนาจในการต่อรองกับผู้ซื้อ	3.04	1.02
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยีสูง	3.55	0.90
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง	3.96	0.84
ด้านค่านิยมของผู้บริโภคที่ลดลง	3.87	0.79

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการปรับขึ้นราคาของวัตถุดิบ ($\bar{X}$ = 3.95) ด้านจำนวนวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ ($\bar{X}$ = 3.70) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐาน ($\bar{X}$ = 3.88) ด้านความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X}$ = 4.03) ด้านยอดขายคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ลดลง ($\bar{X}$ = 3.71) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจสูง ($\bar{X}$ = 3.55) ด้านราคาน้ำมันปรับตัวขึ้นสูง ($\bar{X}$ = 4.18) ด้านประเทศขาดเสถียรภาพ ($\bar{X}$ = 3.50) ด้านนโยบายของภาครัฐที่ไม่เอื้อต่อกิจการ ($\bar{X}$ = 3.84)

ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์จากคู่แข่ง ($\bar{X} = 3.59$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยีสูง ($\bar{X} = 3.55$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 3.96$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภคที่ลดลง ($\bar{X} = 3.87$)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.35$) ด้านข้อกฎหมายที่ไม่เอื้อต่อการกิจการ ($\bar{X} = 2.89$) ด้านอัตราการใช้เงินภาษีสูง ($\bar{X} = 3.21$) ด้านการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.14$) ด้านขาดอำนาจในการต่อรองกับผู้ขาย ($\bar{X} = 3.42$) และด้านขาดอำนาจในการต่อรองกับผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.04$)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์	รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.65	0.26	3.70	0.20	3.54	0.24
ปัจจัยภายใน	3.70	0.29	3.75	0.25	3.54	0.33
ปัจจัยภายนอก	3.60	0.35	3.66	0.21	3.55	0.22

จากตารางที่ 4-8 พบว่า กิจการขนาดเล็ก มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.54$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.55$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-8 พบว่า กิจกรรมขนาดกลาง มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.75$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.66$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-8 พบว่า กิจกรรมขนาดใหญ่ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.70$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.60$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัย โดยภาพรวม
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.69	0.22	3.59	0.24	3.56	0.25
ปัจจัยภายใน	3.74	0.30	3.62	0.29	3.53	0.32
ปัจจัยภายนอก	3.64	0.22	3.57	0.26	3.60	0.19

จากตารางที่ 4-9 พบว่า กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.74$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.64$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-9 พบว่า กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.62$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.57$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-9 พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินงานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.53$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.60$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,00 0 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.74	0.17	3.60	0.26	3.57	0.24
ปัจจัยภายใน	3.83	0.22	3.62	0.29	3.57	0.33
ปัจจัยภายนอก	3.65	0.23	3.58	0.27	3.58	0.21

จากตารางที่ 4-10 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.83$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.65$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-10 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.62$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.58$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-10 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.57$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.58$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และ ชิ้นส่วนยานยนต์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัย	3.58	0.24	3.63	0.23	3.64	0.24
ปัจจัยภายใน	3.60	0.33	3.66	0.31	3.67	0.30
ปัจจัยภายนอก	3.55	0.20	3.60	0.25	3.61	0.24

จากตารางที่ 4-11 พบว่า กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.60$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.55$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-11 พบว่า กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.66$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.60$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-11 พบว่า กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

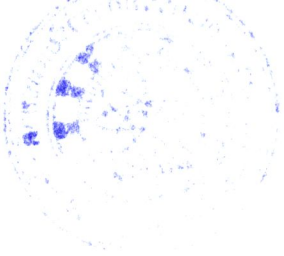
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยภายใน ($\bar{X} = 3.67$) และปัจจัยภายนอก ($\bar{X} = 3.61$)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยอยู่ในเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.70	0.29	3.75	0.25	3.54	0.33
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	4.14	0.71	4.12	0.63	3.97	0.86
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	3.75	1.11	3.77	0.88	3.15	1.19
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	3.64	0.95	3.45	0.82	2.82	1.08
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	3.43	0.96	3.47	0.85	2.80	1.09
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.54	0.69	3.56	0.77	3.48	0.81
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	3.89	0.63	4.03	0.66	3.88	0.84
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	3.75	0.70	4.10	0.62	3.83	0.71

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	4.00	0.54	4.12	0.55	4.12	0.59
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	3.68	0.61	3.46	0.79	3.68	0.73
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	3.75	0.65	4.02	0.59	3.87	0.70
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	3.68	0.67	4.00	0.72	3.96	0.78
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.61	0.79	3.44	0.87	3.43	0.70
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.61	0.63	3.74	0.50	3.54	0.58
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	3.82	0.55	3.79	0.65	3.35	0.86

จากตารางที่ 4-12 พบว่า กิจการขนาดเล็ก มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.14) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.64) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.54) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 3.89) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 4.00) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.68) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 3.68) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.61) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.61) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.82) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 3.43) ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-12 พบว่า กิจกรรมขนาดกลาง มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.12$) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.77$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.56$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 4.03$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 4.10$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.12$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 4.02$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 4.00$) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.74$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 3.45$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 3.47$) ด้านลูกค้าไม่สามารถชำระค่าสินค้าให้ตรงตามกำหนด ($\bar{X} = 3.44$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.46$) และด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.44$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-12 พบว่า กิจกรรมขนาดใหญ่ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.97$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 3.88$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 3.83$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.12$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.68$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 3.87$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.96$) และด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.54$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.15$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 2.82$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 2.80$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.48$) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.43$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม

จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.74	0.30	3.62	0.29	3.53	0.32
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	4.30	0.61	3.89	0.74	3.95	1.00
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	3.74	1.01	3.35	1.12	3.40	1.05
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	3.61	1.01	2.99	0.95	2.70	0.66
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	3.27	1.00	3.18	1.00	2.90	1.17
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.68	0.73	3.45	0.79	3.25	0.79
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	3.93	0.63	4.00	0.82	3.75	0.64
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	4.09	0.66	3.82	0.72	4.00	0.00
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	4.17	0.43	4.07	0.61	4.00	0.80

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออก ยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	3.61	0.78	3.55	0.74	3.60	0.68
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	4.02	0.58	3.88	0.69	3.75	0.64
ด้านการชำระคืนเงินเชื่อขาดสภาพคล่อง	3.93	0.70	3.96	0.81	3.85	0.59
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.42	0.86	3.46	0.73	3.60	0.82
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.74	0.55	3.59	0.56	3.50	0.51
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	3.74	0.70	3.54	0.79	3.40	0.82

จากตารางที่ 4-13 พบว่า กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.30) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.74) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.61) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.68) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 3.93) ด้านด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 4.09) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 4.17) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.61) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}$ = 4.02) ด้านการชำระคืนเงินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 3.93) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.74) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.74) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 3.27) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.42) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-13 พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.89$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 4.00$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 3.82$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.07$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.55$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 3.88$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.96$) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.59$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.54$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.35$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 2.99$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 3.18$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.45$) และด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-13 พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปี มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.95$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 3.75$) ด้านอัตราการเข้าออกแรงงานสูง ($\bar{X} = 3.50$)

ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 4.00$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.00$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.60$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 3.75$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.85$) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.60$) และด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.40$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 2.70$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 2.90$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.25$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.40$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.83	0.22	3.62	0.29	3.57	0.33
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	4.25	0.65	4.01	0.75	3.97	0.78
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	3.92	0.71	3.41	1.25	3.33	1.09
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	3.80	0.98	3.08	0.89	2.92	0.96
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	3.51	0.79	3.26	0.97	2.92	1.13
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.61	0.69	3.55	0.95	3.44	0.66
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	4.11	0.61	3.95	0.59	3.84	0.89
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	4.13	0.67	3.85	0.73	3.89	0.61
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	4.18	0.50	3.91	0.58	4.21	0.55
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	3.62	0.82	3.41	0.72	3.70	0.70

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออก ยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	4.16	0.55	4.00	0.60	3.70	0.68
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	3.87	0.76	3.93	0.83	4.00	0.66
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.49	0.92	3.45	0.74	3.45	0.74
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.72	0.61	3.66	0.53	3.57	0.54
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	3.97	0.52	3.47	0.85	3.48	0.76
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.61	0.69	3.55	0.95	3.44	0.66

จากตารางที่ 4-14 พบว่า กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.25) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.92) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.80) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 3.51) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.61) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 4.11) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 4.13) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 4.18) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.62) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}$ = 4.16) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 3.87) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.72) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.97) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.49)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-14 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 4.01$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.55$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 3.95$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 3.85$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.91$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.93$) และด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.41$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 3.08$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 3.26$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.41$) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.45$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-14 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.97$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 3.84$) ด้านอัตราการเข้าออกแรงงานสูง ($\bar{X} = 3.61$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 3.89$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.21$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.70$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 4.00$) และด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.33$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 2.92$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 2.92$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.44$) ด้านการชำระคืนสินค้าขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.45$) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.45$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยโดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายใน	3.60	0.33	3.66	0.31	3.67	0.30
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	4.08	0.95	3.91	0.86	4.18	0.53
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	3.40	1.16	3.33	1.19	3.70	0.94
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	3.32	1.07	3.15	1.07	3.24	0.94
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	2.92	1.19	3.08	1.01	3.36	0.96
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.48	0.87	3.75	0.77	3.34	0.71
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	3.64	1.00	3.99	0.73	3.99	0.65

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออก ยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	3.88	0.73	3.97	0.78	3.93	0.57
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.84	0.69	4.14	0.57	4.13	0.52
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	3.84	0.62	3.58	0.82	3.52	0.71
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	3.44	0.58	4.02	0.59	3.95	0.66
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	4.08	0.64	3.90	0.80	3.94	0.73
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	3.56	0.87	3.54	0.84	3.36	0.72
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.72	0.46	3.62	0.63	3.64	0.52
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	3.32	0.90	3.79	0.58	3.52	0.83

จากตารางที่ 4-15 พบว่า กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.08) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 3.64) ด้านอัตราการเข้าออกแรงงานสูง ($\bar{X}$ = 3.92) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 3.88) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.84) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.84) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 4.08) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.56) และด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.72) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.40) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.32) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 2.92) ด้านพนักงานขายขาด

ประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.48$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 3.44$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-15 พบว่า กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X} = 3.91$) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X} = 3.99$) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X} = 3.97$) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 4.14$) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.58$) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X} = 4.02$) ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.90$) ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X} = 3.54$) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X} = 3.62$) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X} = 3.33$) ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X} = 3.15$) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 3.08$) และด้านค่าใช้จ่ายในการจ้างงานสูง ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-15 พบว่า กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ($\bar{X}$ = 4.18) ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ($\bar{X}$ = 3.70) ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย ($\bar{X}$ = 3.99) ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ($\bar{X}$ = 3.93) ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 4.13) ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ = 3.52) ด้านต้นทุนในการผลิตสูง ($\bar{X}$ = 3.95) ด้านการชำระคืนสินเชื่อบริษัทขาดสภาพคล่อง ($\bar{X}$ = 3.94) ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต ($\bar{X}$ = 3.64) และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.52) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ($\bar{X}$ = 3.24) ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 3.36) ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 3.34) และด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ($\bar{X}$ = 3.36) ตามลำดับ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	17	7.59
ด้านราคา	40	17.86
ด้านรูปแบบ	74	33.04
ด้านลักษณะการใช้งาน	84	37.50
อื่น ๆ	9	4.02
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 33.04 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 17.86 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 7.59 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.02 ตามลำดับ

4.2.12.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์
จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตาม
สถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความหลากหลาย ของผลิตภัณฑ์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	1	3.57	7	6.73	9	9.78
ด้านราคา	7	25.00	24	23.08	9	9.78
ด้านรูปแบบ	4	14.29	34	32.69	36	39.13
ด้านลักษณะการใช้งาน	14	50.00	37	35.58	33	35.87
อื่น ๆ	2	7.14	2	1.92	5	5.43
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพ
ของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้าน
ลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 25.00 ด้าน
รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 14.29 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 3.57
ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้าน
ลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 35.58 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 32.69 ด้าน
ราคา คิดเป็นร้อยละ 23.08 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 6.73 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.92 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้าน
รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 39.13 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 35.87 ด้าน
ขนาดและด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 9.78 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับ

4.2.12.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์
จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความหลากหลาย ของผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	6	6.67	11	9.65	0	0.00
ด้านราคา	18	20.00	19	16.67	3	15.00
ด้านรูปแบบ	30	33.33	38	33.33	6	30.00
ด้านลักษณะการใช้งาน	33	36.67	41	35.96	10	50.00
อื่น ๆ	3	3.33	5	4.39	1	5.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 35.96 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 16.67 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 9.65 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.39 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 30.00 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 15.00 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.12.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความหลากหลาย ของผลิตภัณฑ์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	5	8.20	4	5.41	8	8.99
ด้านราคา	16	26.23	15	20.27	9	10.11
ด้านรูปแบบ	18	29.51	22	29.73	34	38.20
ด้านลักษณะการใช้งาน	21	34.43	27	36.49	36	40.45
อื่น ๆ	1	1.64	6	8.11	2	2.25
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

ตารางที่ 4-19 พบว่า ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 34.43 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 29.51 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 26.23 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 8.20 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 36.49 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 29.73 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 20.27 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.11 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 40.45 รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 38.20 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 10.11 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 8.99 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ

4.2.12.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความหลากหลาย ของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบ ยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและ อุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบ อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านขนาด	1	4.00	10	10.87	6	5.61
ด้านราคา	3	12.00	11	11.96	26	24.30
ด้านรูปแบบ	13	52.00	39	42.39	22	20.56
ด้านลักษณะการใช้งาน	8	32.00	30	32.61	46	42.99
อื่น ๆ	0	0.00	2	2.17	7	6.54
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 12.00 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 32.61 ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 11.96 ด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 10.87 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านลักษณะการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 42.99 รองลงมาได้แก่ ด้านราคา คิดเป็นร้อยละ 24.30 ด้านรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 20.56 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.54 และด้านขนาด คิดเป็นร้อยละ 5.61 ตามลำดับ

4.2.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	42	18.75
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	105	46.88
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	52	23.21
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	25	11.16
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 23.21 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.75 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 11.16 ตามลำดับ

4.2.13.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	9	32.14	22	21.15	11	11.96
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	40	38.46	55	59.78
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	7	25.00	29	27.88	16	17.39
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	2	7.14	13	12.50	10	10.87
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.71

รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 32.14 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 27.88 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 21.15 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.78 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 17.39 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 11.96 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

4.2.13.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	19	21.11	15	13.16	8	40.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	45.56	60	52.63	4	20.00
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	22	24.44	25	21.93	5	25.00
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	8	8.89	14	12.28	3	15.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.56 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 24.44 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 21.11 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 21.93 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.16 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 25.00 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

4.2.13.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปี ของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24

ตารางที่ 4-24 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	16	26.23	15	20.27	11	12.36
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	19	31.15	33	44.59	53	59.55
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	16	26.23	23	31.08	13	14.61
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	10	16.39	3	4.05	12	13.48
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.15 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 26.23 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.39 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.59 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 31.08 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.27 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 59.55 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 14.61 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.48 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.36 ตามลำดับ

4.2.13.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25

ตารางที่ 4-25 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบ ยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและ อุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบ อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2	8.00	13	14.13	27	25.23
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวง อุตสาหกรรม	15	60.00	47	51.09	43	40.19
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	4	16.00	25	27.17	23	21.50
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	4	16.00	7	7.61	14	13.08
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติและสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.00 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.09 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 27.17 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.13 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.61 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.19 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 25.23 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 21.50 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.08 ตามลำดับ

4.2.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
มอก. (TIS)	59	26.34
Conformite Europeene (CE)	24	10.71
International Standards Organization (ISO)	114	50.89
Japanese Standards Association (JIS/TPS)	27	12.05
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็น ร้อยละ 50.89 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 26.34 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ12.05 และ CE คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

4.2.14.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตาม
สถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-27 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพ
ของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Conformite Europeene (CE)	13	46.43	31	29.81	15	16.30
International Standards Organization (ISO)	3	10.71	11	10.58	10	10.87
Japanese Standards Association (JIS/TPS)	11	39.29	49	47.12	54	58.70
Conformite Europeene (CE)	1	3.57	13	12.50	13	14.13
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-27 พบว่า ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็น ร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 39.29 CE คิดเป็นร้อยละ 10.71 และ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 47.12 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 29.81 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ CE คิดเป็นร้อยละ 10.58 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 16.30 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 14.13 และ CE คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

4.2.14.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก. (TIS)	34	37.78	25	21.93	0	0.00
Conformite Europeene (CE)	8	8.89	16	14.04	0	0.00
International Standards Organization (ISO)	38	42.22	61	53.51	15	75.00
Japanese Standards Association (JIS/TPS)	10	11.11	12	10.53	5	25.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 37.78 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 11.11 และ CE คิดเป็นร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 53.51 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 21.93 CE คิดเป็นร้อยละ 14.04 และ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 25.00

4.2.14.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก. (TIS)	26	42.62	20	27.03	13	14.61
Conformite Europeene (CE)	7	11.48	8	10.81	9	10.11
International Standards Organization (ISO)	26	42.62	35	47.30	53	59.55
Japanese Standards Association (JIS/TPS)	2	3.28	11	14.86	14	15.73
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-29 พบว่า ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 42.62 รองลงมาได้แก่ CE คิดเป็นร้อยละ 11.48 และ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 27.03 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 14.86 และ CE คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 59.55 รองลงมาได้แก่ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 15.73 มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 14.61 และ CE คิดเป็นร้อยละ 10.11 ตามลำดับ

4.2.14.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพ
ของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มอก. (TIS)	4	16.00	19	20.65	36	33.64
Conformite Europeene (CE)	4	16.00	13	14.13	7	6.54
International Standards Organization (ISO)	14	56.00	52	56.52	48	44.86
Japanese Standards Association (JIS/TPS)	3	12.00	8	8.70	16	14.95
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-30 พบว่า ความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) และ CE คิดเป็นร้อยละ 16.00 และ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 20.65 CE คิดเป็นร้อยละ 14.13 และ JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ISO คิดเป็นร้อยละ 44.86 รองลงมาได้แก่ มอก. (TIS) คิดเป็นร้อยละ 33.64 JIS/TPS คิดเป็นร้อยละ 14.95 และ CE คิดเป็นร้อยละ 6.54 ตามลำดับ

4.2.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-31 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	11	4.91
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	47	20.98
สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม	109	48.66
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	49	21.88
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	8	3.57
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-31 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.66 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.88 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.98 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.91 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็น ร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

4.2.15.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	14.29	1	0.96	6	6.52
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	3	10.71	28	26.92	16	17.39
สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	46	44.23	53	57.61
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	25	24.04	14	15.22
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	1	3.57	4	3.85	3	3.26
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-32 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.29 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 10.71 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.23 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.92 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.04 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.85 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 0.96 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.39 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.22 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.52 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

4.2.15.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-33 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	7	7.78	4	3.51	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	22	24.44	22	19.30	3	15.00
สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม	34	37.78	61	53.51	14	70.00
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	25	27.78	24	21.05	0	0.00
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	2	2.22	3	2.63	3	15.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.78 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 24.44 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.78 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.51 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.05 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.30 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.51 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.00

4.2.15.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของ กิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-34 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของ กิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	4	6.56	4	5.41	3	3.37
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	13	21.31	17	22.97	17	19.10
สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม	25	40.98	32	43.24	52	58.43
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	17	27.87	21	28.38	11	12.36
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	2	3.28	0	0.00	6	6.74
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-34 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวง อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.87 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

คิดเป็นร้อยละ 21.31 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.56 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.38 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.97 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 58.43 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.10 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12.36 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.74 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.15.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	1	4.00	4	4.35	6	5.61
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	28.00	18	19.57	22	20.56
สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม	12	48.00	50	54.35	47	43.93
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	5	20.00	17	18.48	27	25.23
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	0	0.00	3	3.26	5	4.67
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 28.00 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 54.35 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.57 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 18.48 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.35 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันรับรองมาตรฐาน ISO กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.93 รองลงมาได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.23 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.56 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.61 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

4.2.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-36

ตารางที่ 4-36 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

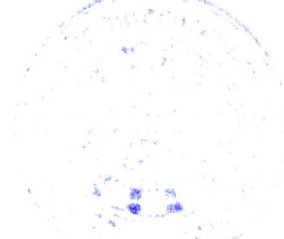
ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	35	15.63
ด้านเทคโนโลยี	140	62.50
ด้านแรงงาน	22	9.82
ด้านวัตถุดิบ	11	4.91
ด้านบรรจุภัณฑ์	16	7.14
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-36 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 15.63 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.82 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 4.91 ตามลำดับ

4.2.16.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-37 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	5	17.86	19	18.27	11	11.96
ด้านเทคโนโลยี	15	53.57	53	50.96	72	78.26
ด้านแรงงาน	5	17.86	12	11.54	5	5.43
ด้านวัตถุดิบ	2	7.14	7	6.73	2	2.17
ด้านบรรจุภัณฑ์	1	3.57	13	12.50	2	2.17
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-37 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ และด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.86 ด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 50.96 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.27 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 6.73 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 78.26 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 11.96 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.43 และด้านวัตถุดิบ และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

4.2.16.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-38

ตารางที่ 4-38 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	24	26.67	11	9.65	0	0.00
ด้านเทคโนโลยี	52	57.78	73	64.04	15	75.00
ด้านแรงงาน	7	7.78	12	10.53	3	15.00
ด้านวัตถุดิบ	3	3.33	6	5.26	2	10.00
ด้านบรรจุภัณฑ์	4	4.44	12	10.53	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-38 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 26.67 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.78 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 4.44 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 10.53 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 9.65 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้น มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4.2.16.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-39

ตารางที่ 4-39 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	16	26.23	8	10.81	11	12.36
ด้านเทคโนโลยี	32	52.46	43	58.11	65	73.03
ด้านแรงงาน	4	6.56	11	14.86	7	7.87
ด้านวัตถุดิบ	2	3.28	6	8.11	3	3.37
ด้านบรรจุภัณฑ์	7	11.48	6	8.11	3	3.37
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-39 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 52.46 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 26.23 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 11.48 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.56 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 58.11 รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.86 ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 10.81 และด้านวัตถุดิบ และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 8.11 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 73.03 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 12.36 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.87 และด้านวัตถุดิบ และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.16.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-40

ตารางที่ 4-40 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการพัฒนาคุณภาพ ผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการออกแบบ	1	4.00	26	28.26	8	7.48
ด้านเทคโนโลยี	24	96.00	51	55.43	65	60.75
ด้านแรงงาน	0	0.00	6	6.52	16	14.95
ด้านวัตถุดิบ	0	0.00	2	2.17	9	8.41
ด้านบรรจุภัณฑ์	0	0.00	7	7.61	9	8.41
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-40 พบว่า ความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 96.00 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 4.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 55.43 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 28.26 ด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.61 ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.52 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.95 ด้านวัตถุดิบ และด้านบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 8.41 และด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 7.48 ตามลำดับ

4.2.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-41

ตารางที่ 4-41 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	47	20.98
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	70	31.25
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	72	32.14
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	24	10.71
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	11	4.91
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-41 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.25 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.98 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.71 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.91 ตามลำดับ

4.2.17.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-42

ตารางที่ 4-42 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	8	28.57	10	9.62	29	31.52
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	8	28.57	35	33.65	27	29.35
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	5	17.86	39	37.50	28	30.43
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	5	17.86	11	10.58	8	8.70
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	2	7.14	9	8.65	0	0.00
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-42 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์มากที่สุด ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.86 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์มากที่สุด ได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.65 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.58 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 9.62 และ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.65 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์มากที่สุด ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 31.52 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 30.43 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 29.35 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

4.2.17.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-43

ตารางที่ 4-43 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	12	13.33	29	25.44	6	30.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	30.00	37	32.46	6	30.00
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	36	40.00	30	26.32	6	30.00
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	8	8.89	14	12.28	2	10.00
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	7	7.78	4	3.51	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-43 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุด ได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.00 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.33 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.89 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.78 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.46 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 26.32 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 25.44 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.28 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.51 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมาได้แก่ สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.00

4.2.17.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-44

ตารางที่ 4-44 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	5	8.20	18	24.32	24	26.97
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	28	45.90	17	22.97	25	28.09
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	18	29.51	25	33.78	29	32.58
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	6	9.84	7	9.46	11	12.36
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	4	6.56	7	9.46	0	0.00
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-44 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 29.51 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 9.84 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.20 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.56 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 33.78 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 24.32 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 22.97 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.46 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 32.58 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.09 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 26.97 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.36 ตามลำดับ

4.2.17.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-45

ตารางที่ 4-45 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2	8.00	25	27.17	20	18.69
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	6	24.00	33	35.87	31	28.97
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	13	52.00	25	27.17	34	31.78
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	4	16.00	7	7.61	13	12.15
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	0	0.00	2	2.17	9	8.41
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-45 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.00 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.00 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.87 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 27.17 สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.61 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.17 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ มากที่สุดได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 31.78 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวง

อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28.97 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.69 สมาคม
ยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.15 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.41
ตามลำดับ

4.2.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-46

ตารางที่ 4-46 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก

ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก	จำนวน	ร้อยละ
หัตถลาดใหม่	62	27.68
สร้างพันธมิตรทางการค้า	94	41.96
ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก	68	30.36
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-46 พบว่า ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก มากที่สุดได้แก่
สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 41.96 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก
คิดเป็นร้อยละ 30.36 และหัตถลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 27.68 ตามลำดับ

4.2.18.1 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ตารางที่ 4-47 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก

จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการในการระบาย ผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หัตถลาดใหม่	7	25.00	16	15.38	39	42.39
สร้างพันธมิตรทางการค้า	11	39.29	54	51.92	29	31.52
ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก	10	35.71	34	32.69	24	26.09
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-47 พบว่า ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก จำแนกตาม
สถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอก มากที่สุดได้แก่ สร้าง
พันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็น
ร้อยละ 35.71 และหัตถลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 51.92 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 32.69 และหาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 31.52 และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 26.09 ตามลำดับ

4.2.18.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-48

ตารางที่ 4-48 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา

ความต้องการในการระบาย ผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	ระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	17	18.89	39	34.21	6	30.00
สร้างพันธมิตรทางการค้า	38	42.22	43	37.72	13	65.00
ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก	35	38.89	32	28.07	1	5.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-48 พบว่า ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปีมีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกมากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 38.89 และหาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 18.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกมากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 37.72 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 34.21 และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 28.07 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกมากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.18.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-49

ตารางที่ 4-49 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการในการระบาย ผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาดลาดใหม่	13	21.31	11	14.86	38	42.70
สร้างพันธมิตรทางการค้า	28	45.90	30	40.54	36	40.45
ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก	20	32.79	33	44.59	15	16.85
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-49 พบว่า ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 32.79 และหาดลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 21.31 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 44.59 รองลงมาได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 40.54 และหาดลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 14.86 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ หาดลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมาได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 40.45 และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 16.85 ตามลำดับ

4.2.18.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-50

ตารางที่ 4-50 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการในการระบาย ผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	8	32.00	31	33.70	23	21.50
สร้างพันธมิตรทางการค้า	9	36.00	37	40.22	48	44.86
ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก	8	32.00	24	26.09	36	33.64
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-50 พบว่า ความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 32.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 40.22 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 33.70 และใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 26.09 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการในการระบายผลิตภัณฑ์ข้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สร้างพันธมิตรทางการค้า คิดเป็นร้อยละ 44.86 รองลงมาได้แก่ ใช้ระบบ JIT ในการบริหารสต็อก คิดเป็นร้อยละ 33.64 และหาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 21.50 ตามลำดับ

4.2.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง ปรากฏผลดังตารางที่ 4-51

ตารางที่ 4-51 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง

ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง	จำนวน	ร้อยละ
EOQ (Economic Order Quantity)	60	26.79
MRP (Material Requirement Planning)	96	42.86
JIT (Just In Time)	68	30.36
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-51 พบว่า ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 30.36 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 26.79 ตามลำดับ

4.2.19.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-52

ตารางที่ 4-52 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
EOQ (Economic Order Quantity)	5	17.86	28	26.92	27	29.35
MRP (Material Requirement Planning)	13	46.43	38	36.54	45	48.91
JIT (Just In Time)	10	35.71	38	36.54	20	21.74
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-52 พบว่า ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 35.71 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP และ JIT คิดเป็นร้อยละ 36.54 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 26.92

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 48.91 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 29.35 และ JIT คิดเป็นร้อยละ 21.74 ตามลำดับ

4.2.19.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-53

ตารางที่ 4-53 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา

ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง	ระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
EOQ (Economic Order Quantity)	16	17.78	36	31.58	8	40.00
MRP (Material Requirement Planning)	36	40.00	49	42.98	11	55.0
JIT (Just In Time)	38	42.22	29	25.44	1	5.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-53 พบว่า ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลังมากที่สุดได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 17.78 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 42.98 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 31.58 และ JIT คิดเป็นร้อยละ 25.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลังมากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ JIT คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.19.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-

ตารางที่ 4-54 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
EOQ (Economic Order Quantity)	11	18.03	15	20.27	34	38.20
MRP (Material Requirement Planning)	26	42.62	29	39.19	41	46.07
JIT (Just In Time)	24	39.34	30	40.54	14	15.73
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-54 พบว่า ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลังจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาทมีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 42.62 รองลงมาได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 39.34 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 18.03 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 39.19 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 20.27 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 46.07 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 38.20 และ JIT คิดเป็นร้อยละ 15.73 ตามลำดับ

4.2.19.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-55

ตารางที่ 4-55 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบขอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
EOQ (Economic Order Quantity)	7	28.00	33	35.87	20	18.69
MRP (Material Requirement Planning)	11	44.00	36	39.13	49	45.79
JIT (Just In Time)	7	28.00	23	25.00	38	35.51
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-55 พบว่า ความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ EOQ และ JIT คิดเป็นร้อยละ 28.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 39.13 รองลงมาได้แก่ EOQ คิดเป็นร้อยละ 35.87 และ JIT คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการรูปแบบในการบริหารสินค้าคงคลัง มากที่สุดได้แก่ MRP คิดเป็นร้อยละ 45.79 รองลงมาได้แก่ JIT คิดเป็นร้อยละ 35.51 และ EOQ คิดเป็นร้อยละ 18.69 ตามลำดับ

4.2.20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-56

ตารางที่ 4-56 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	52	23.21
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	72	32.14
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	20	8.93
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	80	35.71
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-56 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็น ร้อยละ 35.71 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 32.14 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 23.21 และ สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็น ร้อยละ 8.93 ตามลำดับ

4.2.20.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน ในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-57

ตารางที่ 4-57 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่อง บริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจด้านขนาดของ กิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	8	28.57	18	17.31	26	28.26
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	9	32.14	36	34.62	27	29.35
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	4	14.29	13	12.50	3	3.26
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	7	25.00	37	35.58	36	39.13
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-57 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการ ผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการ ผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็น ร้อยละ 32.14 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 28.57 กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการ ผลิตภัณฑ์ค้างสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็น ร้อยละ 35.58 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 34.62

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.31 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.13 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 29.35 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 28.26 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

4.2.20.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-58

ตารางที่ 4-58 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	24	26.67	26	22.81	2	10.00
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	25	27.78	38	33.33	9	45.00
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	9	10.00	11	9.65	0	0.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	32	35.56	39	34.21	9	45.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-58 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.56 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 27.78 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 34.21 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 33.33 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 22.81 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 9.65 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก มากที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.00

4.2.20.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-59

ตารางที่ 4-59 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	16	26.23	16	21.62	20	22.47
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	13	21.31	27	36.49	32	35.96
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	5	8.20	7	9.46	8	8.99
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	44.26	24	32.43	29	32.58
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-59 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสัตว์อีก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.26 รองลงมาได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

คิดเป็นร้อยละ 26.23 สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 21.31 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.20 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 36.49 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.43 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 21.62 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 9.46 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 35.96 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.58 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 22.47 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 8.99 ตามลำดับ

4.2.20.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-60

ตารางที่ 4-60 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	6	24.00	28	30.43	18	16.82
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	10	40.00	30	32.61	32	29.91
สมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย	1	4.00	3	3.26	16	14.95
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	8	32.00	31	33.70	41	38.32
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-60 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.00 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 24.00 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 32.61 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 30.43 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานในเรื่องบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ค้ำสต็อก มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.32 รองลงมาได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 29.91 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 16.82 และสมาคมยานยนต์แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 14.95 ตามลำดับ

4.2.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-61

ตารางที่ 4-61 จำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	59	26.34
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	147	65.63
บุคลิกภาพ	18	8.04
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-61 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 26.34 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.04 ตามลำดับ

4.2.21.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-62

ตารางที่ 4-62 จำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	3	10.71	33	31.73	23	25.00
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	21	75.00	65	62.50	61	66.30
บุคลิกภาพ	4	14.29	6	5.77	8	8.70
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-62 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ บุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29 และทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 31.73 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.77 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 66.30 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

4.2.21.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-63

ตารางที่ 4-63 จำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	19	21.11	34	29.82	6	30.00
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	63	70.00	70	61.40	14	70.00
บุคลิกภาพ	8	8.89	10	8.77	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-63 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายมากที่สุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 21.11 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 61.40 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 29.82 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.77 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายมากที่สุด ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 30.00

4.2.21.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-64

ตารางที่ 4-64 จำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่ม ให้กับพนักงานขาย	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	14	22.95	11	14.86	34	38.20
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	39	63.93	54	72.97	54	60.67
บุคลิกภาพ	8	13.11	9	12.16	1	1.12
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-64 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 63.93 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 22.95 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 13.11 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 14.86 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 12.16 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 60.67 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 38.20 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

4.2.21.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-65

ตารางที่ 4-65 จำนวนและค่าร้อยละของประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขายจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่ม ให้กับพนักงานขาย	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะในการขาย	13	52.00	23	25.00	23	21.50
ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์	12	48.00	61	66.30	74	69.16
บุคลิกภาพ	0	0.00	8	8.70	10	9.35
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-65 พบว่า ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 48.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 66.30 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ประสิทธิภาพที่ต้องการเพิ่มให้กับพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 69.16 รองลงมาได้แก่ ทักษะในการขาย คิดเป็นร้อยละ 21.50 และบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.35 ตามลำดับ

4.2.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-66

ตารางที่ 4-66 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	57	25.45
ปริญญาตรี	167	74.55
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-66 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.55 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.45 ตามลำดับ

4.2.22.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-67

ตารางที่ 4-67 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	35.71	23	22.12	24	26.09
ปริญญาตรี	18	64.29	81	77.88	68	73.91
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-67 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64.29 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.71

กิจการขนาดกลาง ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.88 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.12

กิจการขนาดใหญ่ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.91 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.09

4.2.22.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-68

ตารางที่ 4-68 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระดับการศึกษาของพนักงาน ขายที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	22.22	35	30.70	2	10.00
ปริญญาตรี	70	77.78	79	69.30	18	90.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-68 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.78 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.22

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.30 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.70

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 90.00 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.00

4.2.22.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-69

ตารางที่ 4-69 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ระดับการศึกษาของพนักงาน ขายที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	24.59	19	25.68	23	25.84
ปริญญาตรี	46	75.41	55	74.32	66	74.16
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-69 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.41 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.59

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.32 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.68

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.16 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.84

4.2.22.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-70

ตารางที่ 4-70 จำนวนและค่าร้อยละของระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ระดับการศึกษาของพนักงาน ขายที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	4.00	33	35.87	23	21.50
ปริญญาตรี	24	96.00	59	64.13	84	78.50
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-70 พบว่า ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 96.00 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 4.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 64.13 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.87

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ระดับการศึกษาของพนักงานขายที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.50 ที่เหลือเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 21.50

4.2.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-71

ตารางที่ 4-71 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	96	42.86
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	86	38.39
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	42	18.75
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-71 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุด ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.39 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามลำดับ

4.2.23.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-72

ตารางที่ 4-72 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	48	46.15	38	41.30
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	15	53.57	36	34.62	35	38.04
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	3	10.71	20	19.23	19	20.65
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-72 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุด ได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 53.57

รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.71 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 34.62 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 19.23 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 38.04 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.65 ตามลำดับ

4.2.23.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-73

ตารางที่ 4-73 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	33	36.67	51	44.74	12	60.00
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	35	38.89	47	41.23	4	20.00
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	22	24.44	16	14.04	4	20.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-73 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็น

ร้อยละ 38.89 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.67 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 24.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.73 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 41.23 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 14.04 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 20.00

4.2.23.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-74

ตารางที่ 4-74 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	24	39.34	35	47.30	37	41.57
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	26	42.62	28	37.84	32	35.96
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	11	18.03	11	14.86	20	22.47
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-74 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 42.62 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 39.34 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ18.03 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.84 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 14.86 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 35.96 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 22.47 ตามลำดับ

4.2.23.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-75

ตารางที่ 4-75 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	8	32.00	37	40.22	51	47.66
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	11	44.00	42	45.65	33	30.84
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	6	24.00	13	14.13	23	21.50
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-75 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.00 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 45.65 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.22 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 14.13 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานขาย มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30.84 และสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 21.50 ตามลำดับ

4.2.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-76 ตารางที่ 4-76 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ

แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการผลิต	105	46.88
เทคโนโลยีสารสนเทศ	107	47.77
เทคโนโลยีการขนส่ง	12	5.36
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-91 พบว่า แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 47.77 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 46.88 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 5.36 ตามลำดับ

4.2.24.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-77

ตารางที่ 4-77 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการผลิต	15	53.57	50	48.08	40	43.48
เทคโนโลยีสารสนเทศ	12	42.86	46	44.23	49	53.26
เทคโนโลยีการขนส่ง	1	3.57	8	7.69	3	3.26
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-77 พบว่า แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 42.86 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 48.08 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 44.23 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 53.26 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 43.48 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

4.2.24.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-78

ตารางที่ 4-78 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการผลิต	54	60.00	46	40.35	5	25.00
เทคโนโลยีสารสนเทศ	34	37.78	58	50.88	15	75.00
เทคโนโลยีการขนส่ง	2	2.22	10	8.77	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-78 พบว่า แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 37.78 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 40.35 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 8.77 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 25.00

4.2.24.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-79

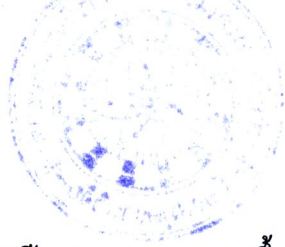
ตารางที่ 4-79 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการผลิต	39	63.93	37	50.00	29	32.58
เทคโนโลยีสารสนเทศ	21	34.43	29	39.19	57	64.04
เทคโนโลยีการขนส่ง	1	1.64	8	10.81	3	3.37
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-79 พบว่า แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 63.93 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 34.43 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 39.19 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 32.58 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.24.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-80

ตารางที่ 4-80 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีการผลิต	7	28.00	48	52.17	50	46.73
เทคโนโลยีสารสนเทศ	17	68.00	39	42.39	51	47.66
เทคโนโลยีการขนส่ง	1	4.00	5	5.43	6	5.61
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-80 พบว่า แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 28.00 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 42.39 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ แรงงานเทคโนโลยีที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 46.73 และเทคโนโลยีการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 5.61 ตามลำดับ

4.2.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-81

ตารางที่ 4-81 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี

รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	จำนวน	ร้อยละ
อบรมตามหลักสูตร	60	26.79
ศึกษาดูงาน	73	32.59
มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	91	40.63
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-81 พบว่า รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุด ได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.63 รองลงมาได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 32.59 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 26.79 ตามลำดับ

4.2.25.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-82

ตารางที่ 4-82 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมตามหลักสูตร	11	39.29	28	26.92	21	22.83
ศึกษาดูงาน	9	32.14	32	30.77	32	34.78
มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	8	28.57	44	42.31	39	42.39
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-82 พบว่า รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 32.14 และมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.31 รองลงมาได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 30.77 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 26.92 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 22.83 ตามลำดับ

4.2.25.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-83

ตารางที่ 4-83 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมตามหลักสูตร	28	31.11	26	22.81	6	30.00
ศึกษาดูงาน	22	24.44	39	34.21	12	60.00
มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	40	44.44	49	42.98	2	10.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-83 พบว่า รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 31.11 และศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 24.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.98 รองลงมาได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 34.21 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 22.81 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 30.00 และมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4.2.25.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-84

ตารางที่ 4-84 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนา บุคลากรด้านเทคโนโลยี	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมตามหลักสูตร	19	31.15	24	32.43	17	19.10
ศึกษาดูงาน	14	22.95	21	28.38	38	42.70
มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	28	45.90	29	39.19	34	38.20
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-84 พบว่า รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 31.15 และศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 22.95 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.19 รองลงมาได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 32.43 และศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 28.38 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมาได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.20 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 19.10 ตามลำดับ

4.2.25.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-85

ตารางที่ 4-85 จำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนา นุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อบรมตามหลักสูตร	5	20.00	24	26.09	31	28.97
ศึกษาดูงาน	11	44.00	35	38.04	27	25.23
มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	9	36.00	33	35.87	49	45.79
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-85 พบว่า รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.00 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ ศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 38.04 รองลงมาได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.87 และอบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 26.09 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีรูปแบบที่ต้องการในการพัฒนานุเคราะห์ด้านเทคโนโลยี มากที่สุดได้แก่ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.79 รองลงมาได้แก่ อบรมตามหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 28.97 และศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 25.23 ตามลำดับ

4.2.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4-86

ตารางที่ 4-86 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	118	52.68
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	75	33.48
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	31	13.84
รวม	224	100.00

ตารางที่ 4-86 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.68 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.48 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 13.84 ตามลำดับ

4.2.26.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-87

ตารางที่ 4-87 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	12	42.86	50	48.08	56	60.87
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	15	53.57	38	36.54	22	23.91
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	1	3.57	16	15.38	14	15.22
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-87 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ

42.86 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.08 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 36.54 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.91 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.22 ตามลำดับ

4.2.26.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-88

ตารางที่ 4-88 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	41	45.56	61	53.51	16	80.00
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	36	40.00	39	34.21	0	0.00
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	13	14.44	14	12.28	4	20.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-88 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 45.56 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

คิดเป็นร้อยละ 40.00 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 14.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.51 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 34.21 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาได้แก่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 20.00

4.2.26.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-89

ตารางที่ 4-89 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	44.26	36	48.65	55	61.80
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	24	39.34	28	37.84	23	25.84
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	10	16.39	10	13.51	11	12.36
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-89 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.26 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.34 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 16.39 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.84 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 61.80 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.84 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 12.36 ตามลำดับ

4.2.26.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-90

ตารางที่ 4-90 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	16	64.00	47	51.09	55	51.40
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	7	28.00	36	39.13	32	29.91
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ	2	8.00	9	9.78	20	18.69
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-90 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.09 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.78 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของแรงงาน มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.91 และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 18.69 ตามลำดับ

4.2.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-91

ตารางที่ 4-91 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ

แรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	44	19.64
วางแผนการผลิต	146	65.18
ตรวจสอบคุณภาพ	34	15.18
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-91 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 65.18 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 19.64 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 15.18 ตามลำดับ

4.2.27.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-92

ตารางที่ 4-92 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ
ด้านขนาดของกิจการ

แรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	5	17.86	21	20.19	18	19.57
วางแผนการผลิต	19	67.86	72	69.23	55	59.78
ตรวจสอบคุณภาพ	4	14.29	11	10.58	19	20.65
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-92 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 17.86 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 69.23 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 20.19 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.58 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 59.78 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 20.65 และควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 19.57 ตามลำดับ

4.2.27.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-93

ตารางที่ 4-93 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ
ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	20	22.22	24	21.05	0	0.00
วางแผนการผลิต	62	68.89	71	62.28	13	65.00
ตรวจสอบคุณภาพ	8	8.89	19	16.67	7	35.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-93 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 68.89 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 22.22 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 62.28 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 21.05 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.00

4.2.27.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-94

ตารางที่ 4-94 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แรงงานฝีมือที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	13	21.31	21	28.38	10	11.24
วางแผนการผลิต	40	65.57	44	59.46	62	69.66
ตรวจสอบคุณภาพ	8	13.11	9	12.16	17	19.10
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-94 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 65.57 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 21.31 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 13.11 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 59.46 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 28.38 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 12.16 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุด ได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 69.66 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 19.10 และควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 11.24 ตามลำดับ

4.2.27.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-95

ตารางที่ 4-95 จำนวนและค่าร้อยละของแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควบคุมเครื่องจักร	2	8.00	21	22.83	21	19.63
วางแผนการผลิต	18	72.00	59	64.13	69	64.49
ตรวจสอบคุณภาพ	5	20.00	12	13.04	17	15.89
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-95 พบว่า แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาได้แก่ ตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 64.13 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 22.83 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 13.04 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแรงงานฝีมือที่ต้องการที่สุด ได้แก่ วางแผนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 64.49 รองลงมาได้แก่ ควบคุมเครื่องจักร คิดเป็นร้อยละ 19.63 และตรวจสอบคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 15.89 ตามลำดับ

4.2.28 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-96 ตารางที่ 4-96 จำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	11	4.91
10-50 คน	116	51.79
50 คนขึ้นไป	97	43.30
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-96 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.79 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.30 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91 ตามลำดับ

4.2.28.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-97

ตารางที่ 4-97 จำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	5	17.86	6	5.77	0	0.00
10-50 คน	14	50.00	74	71.15	28	30.43
50 คนขึ้นไป	9	32.14	24	23.08	64	69.57
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-97 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.14 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 71.15 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.08 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.77 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 69.57 รองลงมาได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43

4.2.28.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-98

ตารางที่ 4-98 จำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	11	12.22	0	0.00	0	0.00
10-50 คน	57	63.33	51	44.74	8	40.00
50 คนขึ้นไป	22	24.44	63	55.26	12	60.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-98 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.44 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.26 รองลงมาได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

4.2.28.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-99

ตารางที่ 4-99 จำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	9	14.75	2	2.70	0	0.00
10-50 คน	46	75.41	36	48.65	34	38.20
50 คนขึ้นไป	6	9.84	36	48.65	55	61.80
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-99 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 75.41 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 และ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.84 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-50 คน และ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 61.80 รองลงมาได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20

4.2.28.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-100

ตารางที่ 4-100 จำนวนและค่าร้อยละของจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	0	0.00	3	3.26	8	7.48
10-50 คน	14	56.00	45	48.91	57	53.27
50 คนขึ้นไป	11	44.00	44	47.83	42	39.25
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-100 พบว่า จำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 47.83 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีจำนวนแรงงานฝีมือที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-50 คน คิดเป็นร้อยละ 53.27 รองลงมาได้แก่ 50 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.25 และน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48

4.2.29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-101

ตารางที่ 4-101 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	35	15.63
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	135	60.27
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	54	24.11
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-101 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.27 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 24.11 และสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.63 ตามลำดับ

4.2.29.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-102

ตารางที่ 4-102 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	7	25.00	24	23.08	4	4.35
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	17	60.71	59	56.73	59	64.13
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	4	14.29	21	20.19	29	31.52
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-102 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือมากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาได้แก่

สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.00 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือมากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 56.73 รองลงมาได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.08 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.19 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือมากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 64.13 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 31.52 และสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

4.2.29.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-103

ตารางที่ 4-103 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	21	23.33	13	11.40	1	5.00
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	55	61.11	69	60.53	11	55.00
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	14	15.56	32	28.07	8	40.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-103 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.33 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 15.56 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.53 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 28.07 และ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.40 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.29.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-104

ตารางที่ 4-104 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	16	26.23	12	16.22	7	7.87
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	33	54.10	51	68.92	51	57.30
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	12	19.67	11	14.86	31	34.83
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-104 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 54.10 รองลงมาได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.23 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 19.67 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 68.92 รองลงมาได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.22 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 14.86 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 34.83 และสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.87 ตามลำดับ

4.2.29.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-105

ตารางที่ 4-105 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา	1	4.00	9	9.78	25	23.36
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	14	56.00	60	65.22	61	57.01
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	10	40.00	23	25.00	21	19.63
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-105 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวง

แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 65.22 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.78 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ มากที่สุดได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 57.01 รองลงมาได้แก่ สถาบันการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.36 และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 19.63 ตามลำดับ

4.2.30 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-106

ตารางที่ 4-106 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต

ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	79	35.27
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	80	35.71
แรงงานขาดทักษะ	65	29.02
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-106 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.27 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 29.02 ตามลำดับ

4.2.30.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต
จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-107

ตารางที่ 4-107 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการลดความสูญเสีย ในกระบวนการผลิต	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	11	39.29	34	32.69	34	36.96
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	10	35.71	43	41.35	27	29.35
แรงงานขาดทักษะ	7	25.00	27	25.96	31	33.70
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-107 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบ ไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.29 รองลงมาได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.71 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ เครื่องจักร ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.35 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 32.69 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 25.96 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 33.70 และเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 29.35 ตามลำดับ

4.2.30.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-108

ตารางที่ 4-108 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการลดความสูญเสีย ในกระบวนการผลิต	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	31	34.44	39	34.21	9	45.00
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	34	37.78	41	35.96	5	25.00
แรงงานขาดทักษะ	25	27.78	34	29.82	6	30.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-108 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.44 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 27.78 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 35.96 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.21 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 29.82 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตมากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา ได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และเครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

4.2.30.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-109

ตารางที่ 4-109 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการลดความสูญเสีย ในกระบวนการผลิต	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	14	22.95	30	40.54	35	39.33
เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ	25	40.98	24	32.43	31	34.83
แรงงานขาดทักษะ	22	36.07	20	27.03	23	25.84
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-109 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด ได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมา ได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 36.07 และวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.95 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมา ได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 32.43 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 27.03 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.33 รองลงมา ได้แก่ เครื่องจักรไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 34.83 และแรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 25.84 ตามลำดับ

4.2.30.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-110

ตารางที่ 4-110 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการลดความสูญเสีย ในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ	6	24.00	31	33.70	42	39.25
เครื่องจักร ไม่มีประสิทธิภาพ	11	44.00	27	29.35	42	39.25
แรงงานขาดทักษะ	8	32.00	34	36.96	23	21.50
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-110 พบว่า ความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ เครื่องจักร ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 32.00 และวัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.70 และเครื่องจักร ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 29.35 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบไม่ได้คุณภาพ และเครื่องจักร ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.25 รองลงมาได้แก่ แรงงานขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 21.50

4.2.31 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-111

ตารางที่ 4-111 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต

แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	83	37.05
พัฒนากระบวนการผลิต	95	42.41
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	46	20.54
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-111 พบว่า แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ พัฒนาการกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 42.41 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.05 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 20.54 ตามลำดับ

4.2.31.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-112

ตารางที่ 4-112 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	8	28.57	49	47.12	26	28.26
พัฒนากระบวนการผลิต	16	57.14	38	36.54	41	44.57
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	4	14.29	17	16.35	25	27.17
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-112 พบว่า แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนาการกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.57 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 47.12 รองลงมาได้แก่ พัฒนาการกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 36.54 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 16.35 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนาการกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.57 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.26 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 27.17 ตามลำดับ

4.2.31.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-113

ตารางที่ 4-113 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	47	52.22	28	24.56	8	40.00
พัฒนากระบวนการผลิต	30	33.33	59	51.75	6	30.00
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	13	14.44	27	23.68	6	30.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-113 พบว่า แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตมากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.22 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 33.33 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 14.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 24.56 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 23.68 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตมากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 20.00

4.2.31.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-

ตารางที่ 4-114 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	28	45.90	30	40.54	25	28.09
พัฒนากระบวนการผลิต	24	39.34	29	39.19	42	47.19
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	9	14.75	15	20.27	22	24.72
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-114 พบว่า แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.34 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 14.75 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.19 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 20.27 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 47.19 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.09 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 24.72 ตามลำดับ

4.2.31.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-115

ตารางที่ 4-115 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การควบคุมคุณภาพ	7	28.00	28	30.43	48	44.86
พัฒนากระบวนการผลิต	14	56.00	44	47.83	37	34.58
ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ	4	16.00	20	21.74	22	20.56
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-115 พบว่า แนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 28.00 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 47.83 รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 30.43 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 21.74 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีแนวทางการลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ การควบคุมคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.86 รองลงมาได้แก่ พัฒนากระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 34.58 และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 20.56 ตามลำดับ

4.2.32 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-116

ตารางที่ 4-116 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	77	34.38
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	125	55.80
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	22	9.82
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-116 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 55.80 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 34.38 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.82 ตามลำดับ

4.2.32.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-117

ตารางที่ 4-117 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	37	35.58	30	32.61
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	17	60.71	55	52.88	53	57.61
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	1	3.57	12	11.54	9	9.78
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-117 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.71 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 52.88 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.58 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 11.54 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 57.61

รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.61 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.78 ตามลำดับ

4.2.32.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-118

ตารางที่ 4-118 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

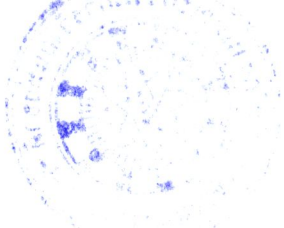
ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	27	30.00	37	32.46	13	65.00
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	54	60.00	66	57.89	5	25.00
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	9	10.00	11	9.65	2	10.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-118 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานคิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.00 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32.46 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.65 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4.2.32.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปี ของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-119

ตารางที่ 4-119 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	22	36.07	27	36.49	28	31.46
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	37	60.66	37	50.00	51	57.30
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	2	3.28	10	13.51	10	11.24
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-119 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 60.66 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.07 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.49 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 13.51 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็น

ร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.46 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 11.24 ตามลำดับ

4.2.32.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-120

ตารางที่ 4-120 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	11	44.00	27	29.35	39	36.45
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	11	44.00	54	58.70	60	56.07
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	3	12.00	11	11.96	8	7.48
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-120 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 12.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 58.70 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 29.35 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 11.96 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรม

พัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 56.07 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36.45 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 7.48 ตามลำดับ

4.2.33 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-121

ตารางที่ 4-121 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต

แนวทางการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
การบำรุงรักษาที่ถูกต้อง	37	16.52
ทักษะในการทำงาน	130	58.04
แผนการผลิตที่ดี	29	12.95
จัดหาวัตถุดิบให้เพียงพอ	17	7.59
รักษายอดคำสั่งซื้อให้ต่อเนื่อง	11	4.91
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-121 พบว่า แนวทางการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ ทักษะในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 58.04 รองลงมาได้แก่ การบำรุงรักษาที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 16.52 แผนการผลิตที่ดี คิดเป็นร้อยละ 12.95 จัดหาวัตถุดิบให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 7.59 และรักษายอดคำสั่งซื้อให้ต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.91 ตามลำดับ

4.2.34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-122

ตารางที่ 4-122 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	135	60.27
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	67	29.91
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	22	9.82
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-122 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 60.27 รองลงมาได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 29.91 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 9.82 ตามลำดับ

4.2.35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการลดต้นทุนในการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-123

ตารางที่ 4-123 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการลดต้นทุนในการผลิต

ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านค่าวัตถุดิบ	36	16.07
ด้านค่าแรงงาน	122	54.46
ด้านค่าพลังงาน	66	29.46
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-123 พบว่า ความต้องการลดต้นทุนในการผลิต มากที่สุดได้แก่ ด้านค่าแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 54.46 รองลงมาได้แก่ ด้านค่าพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 29.46 และด้านค่าวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 16.07 ตามลำดับ

4.2.36 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการลดต้นทุนในการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-124

ตารางที่ 4-124 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการลดต้นทุนในการผลิต

แนวทางในการลดต้นทุนในการผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน	74	33.04
ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	126	56.25
เปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ	24	10.71
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-124 พบว่า แนวทางในการลดต้นทุนในการผลิต มากที่สุดได้แก่ ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ ใช้เครื่องจักรแทนแรงงานคน คิดเป็นร้อยละ 33.04 และเปลี่ยนประเภท/คุณภาพของวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

4.2.37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-125

ตารางที่ 4-125 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	71	31.70
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า	119	53.13
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	34	15.18
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-125 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต มากที่สุดได้แก่ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมาได้แก่

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.70 และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.18 ตามลำดับ

4.2.38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-126

ตารางที่ 4-126 จำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ

ระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	40	17.86
5-10 ปี	131	58.48
10 ปีขึ้นไป	53	23.66
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-126 พบว่า ระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.48 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.66 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

4.2.38.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-127

ตารางที่ 4-127 จำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ระยะเวลาของการชำระคืน สินเชื่อที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	5	17.86	30	28.85	5	5.43
5-10 ปี	17	60.71	60	57.69	54	58.70
10 ปีขึ้นไป	6	21.43	14	13.46	33	35.87
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-127 พบว่า ระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีระยะเวลาของการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.43 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-129 จำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	27	44.26	6	8.11	7	7.87
5-10 ปี	30	49.18	56	75.68	45	50.56
10 ปีขึ้นไป	4	6.56	12	16.22	37	41.57
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-129 พบว่า ระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.18 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.26 และ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.56 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 75.68 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.22 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.11 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 41.57 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.87 ตามลำดับ

4.2.38.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-130

ตารางที่ 4-130 จำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	2	8.00	19	20.65	19	17.76
5-10 ปี	15	60.00	56	60.87	60	56.07
10 ปีขึ้นไป	8	32.00	17	18.48	28	26.17
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-130 พบว่า ระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.00 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.65 และ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.48 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีระยะเวลาของการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.07 รองลงมาได้แก่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.17 และน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.76 ตามลำดับ

4.2.39 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-131

ตารางที่ 4-131 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับโครงสร้างหนี้	69	30.80
พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย	135	60.27
พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย	20	8.93
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-131 พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 60.27 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 30.80 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 8.93 ตามลำดับ

4.2.39.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ
จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-132

ตารางที่ 4-132 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ จำแนกตาม
สถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับโครงสร้างหนี้	10	35.71	32	30.77	27	29.34
พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย	18	64.29	57	54.81	60	64.8
พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย	0	0.00	15	14.42	5	5.86
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-132 พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพ
ของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้
ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ
35.71

กิจการขนาดกลาง มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้
ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 54.81 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ
30.77 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 14.42 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้
ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 60.22 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ
29.35 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับ

4.2.39.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ
จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 4-133

ตารางที่ 4-133 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับโครงสร้างหนี้	35	38.89	30	26.32	4	20.00
พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย	39	43.33	80	70.18	16	80.00
พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย	16	17.78	4	3.51	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-133 พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 38.89 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 17.78 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 70.18 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 26.32 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 3.51 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 20.00

4.2.39.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-134

ตารางที่ 4-134 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับโครงสร้างหนี้	27	44.26	23	31.08	19	21.35
พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย	23	37.70	47	63.51	65	73.03
พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย	11	18.03	4	5.41	5	5.62
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-134 พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 44.26 รองลงมาได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 37.70 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 18.03 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 63.51 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 31.08 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 73.03 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 21.35 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 5.62 ตามลำดับ

4.2.39.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-135 ตารางที่ 4-135 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปรับโครงสร้างหนี้	5	20.00	38	41.30	26	24.30
พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย	18	72.00	46	50.00	71	66.36
พักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย	2	8.00	8	8.70	10	9.35
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-135 พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีแนวทางการแก้ปัญหา ด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 41.30 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีแนวทางการแก้ปัญหาด้านหนี้สินที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ พักชำระหนี้ระยะยาวไม่คิดดอกเบี้ย คิดเป็น ร้อยละ 66.36 รองลงมาได้แก่ ปรับโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 24.30 และพักชำระหนี้ระยะสั้นไม่ คิดดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 9.35 ตามลำดับ

4.2.40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา ด้านสินเชื่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-136

ตารางที่ 4-136 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อ แก้ปัญหาด้านสินเชื่อ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	124	55.36
กระทรวงการคลัง	53	23.66
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	34	15.18
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	13	5.80
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-136 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา ด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 55.36 รองลงมาได้แก่กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 23.66 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.18 และสภาอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.80 ตามลำดับ

4.2.40.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4-137

ตารางที่ 4-137 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	16	57.14	67	64.42	41	44.57
กระทรวงการคลัง	7	25.00	19	18.27	27	29.35
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	3	10.71	13	12.50	18	19.57
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2	7.14	5	4.81	6	6.52
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-137 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ
มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็น
ร้อยละ 25.00 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 10.71 และสภาอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ
มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 64.42 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็น
ร้อยละ 18.27 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และสภาอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 4.81 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ
มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 44.57 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็น
ร้อยละ 29.35 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 19.57 และสภาอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.52 ตามลำดับ

4.2.40.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน
เพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของ
กิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-138

ตารางที่ 4-138 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของ
กิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	55	61.11	59	51.75	10	50.00
กระทรวงการคลัง	22	24.44	27	23.68	4	20.00
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	11	12.22	20	17.54	3	15.00
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2	2.22	8	7.02	3	15.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-138 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 24.44 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.22 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 23.68 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.54 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.02 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

4.2.40.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-139

ตารางที่ 4-139 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	38	62.30	49	66.22	37	41.57
กระทรวงการคลัง	15	24.59	10	13.51	28	31.46
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	6	9.84	10	13.51	18	20.22
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2	3.28	5	6.76	6	6.74
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-139 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือ
จากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 62.30
รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 24.59 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็น
ร้อยละ 9.84 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความ
ช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ
66.22 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 13.51
และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.76 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจาก
หน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 41.57 รองลงมา
ได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 31.46 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 20.22
และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 6.74 ตามลำดับ

4.2.40.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน
เพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-140

ตารางที่ 4-140 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจาก หน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบ ยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและ อุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบ อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	12	48.00	52	56.52	60	56.07
กระทรวงการคลัง	4	16.00	23	25.00	26	24.30
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	9	36.00	12	13.04	13	12.15
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	0	0.00	5	5.43	8	7.48
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-140 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหา
ด้านสินเชื่อ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือ
จากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 48.00
รองลงมาได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 36.00 และกระทรวงการคลัง คิดเป็น
ร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความ
ช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ
56.22 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 25.00 สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
คิดเป็นร้อยละ 13.04 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความ
ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน
คิดเป็นร้อยละ 56.07 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 24.30 สภาหอการค้าแห่ง
ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 12.15 และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 7.48
ตามลำดับ

4.2.41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการขยายหรือปรับปรุงธุรกิจ ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 4-141

ตารางที่ 4-141 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการขยายหรือปรับปรุงธุรกิจ

ความต้องการขยายหรือปรับปรุงธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
โรงงานผลิต	54	24.11
ช่องทางจัดจำหน่าย	135	60.27
แรงงาน-บุคลากร	35	15.63
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-141 พบว่า ความต้องการขยายหรือปรับปรุงธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ ช่องทางจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 60.27 รองลงมาได้แก่ โรงงานผลิต คิดเป็นร้อยละ 24.11 และแรงงานบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 15.63 ตามลำดับ

4.2.42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-142

ตารางที่ 4-142 จำนวนและค่าร้อยละของวงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ

วงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ล้านบาท	48	21.43
10-20 ล้านบาท	113	50.45
20 ล้านบาทขึ้นไป	63	28.13
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-142 พบว่า วงเงินในการขอสินเชื่อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ 10-20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 50.45 รองลงมาได้แก่ 20 ล้านบาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.13 และต่ำกว่า 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21.43 ตามลำดับ

4.2.43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินทุนในธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-143

ตารางที่ 4-143 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินทุนในธุรกิจ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการเงิน	142	63.39
กระทรวงการคลัง	71	31.70
กระทรวงอุตสาหกรรม	11	4.91
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-143 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดหาเงินทุนในธุรกิจ มากที่สุดได้แก่ สถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 63.39 รองลงมาได้แก่ กระทรวงการคลัง คิดเป็นร้อยละ 31.70 และกระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.91 ตามลำดับ

4.2.44 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการลดการทุจริต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-144

ตารางที่ 4-144 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการลดการทุจริต

ด้านที่ต้องการลดการทุจริต	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	77	34.38
ด้านการตลาด	93	41.52
ด้านการเงิน	18	8.04
ด้านการจัดการ	36	16.07
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-144 พบว่า ด้านที่ต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 41.52 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 34.38 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 16.07 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.04 ตามลำดับ

4.2.44.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-145

ตารางที่ 4-145 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ด้านที่ต้องการลดการทุจริต	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	9	32.14	31	29.81	37	40.22
ด้านการตลาด	16	57.14	48	46.15	29	31.52
ด้านการเงิน	2	7.14	9	8.65	7	7.61
ด้านการจัดการ	1	3.57	16	15.38	19	20.65
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-145 พบว่า ด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการลดการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 32.14 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการลดการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 29.81 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 15.38 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-147 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของ
ธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ด้านที่ต้องการลดการทุจริต	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	24	39.34	18	24.32	35	39.33
ด้านการตลาด	24	39.34	38	51.35	31	34.83
ด้านการเงิน	7	11.48	0	0.00	11	12.36
ด้านการจัดการ	6	9.84	18	24.32	12	13.48
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-147 พบว่า ด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.34 รองลงมาได้แก่ ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 11.48 และด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 9.84 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 51.35 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต และด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 24.32

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีความต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.33 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 34.83 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 13.48 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 12.36 ตามลำดับ

4.2.44.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-148

ตารางที่ 4-148 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ด้านที่ต้องการลดการทุจริต	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการผลิต	11	43.00	34	36.96	32	29.91
ด้านการตลาด	8	31.00	30	32.61	55	51.40
ด้านการเงิน	1	3.00	10	10.87	7	6.54
ด้านการจัดการ	5	23.00	18	19.57	13	12.15
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-148 พบว่า ด้านที่ต้องการลดการทุจริต จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 32.00 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 24.00 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการลดการทุจริตมากที่สุดได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 32.61 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 19.57 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการลดการทุจริต มากที่สุดได้แก่ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 29.91 ด้านการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 12.15 และด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ตามลำดับ

4.2.45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-149

ตารางที่ 4-149 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ

แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกในการตรวจสอบ	120	53.57
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	80	35.71
ใช้ระบบการค้ำประกัน	24	10.71
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-149 พบว่า แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 35.71 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

4.2.45.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-150 ตารางที่ 4-150 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกในการตรวจสอบ	12	42.86	65	62.50	43	46.74
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	14	50.00	27	25.96	39	42.39
ใช้ระบบการค้ำประกัน	2	7.14	12	11.54	10	10.87
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-150 พบว่า แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 42.86 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 25.96 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 46.74 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 42.39 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

4.2.45.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-151

ตารางที่ 4-151 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจกรรมระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกในการตรวจสอบ	51	56.67	57	50.00	12	60.00
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	34	37.78	38	33.33	8	40.00
ใช้ระบบการค้ำประกัน	5	5.56	19	16.67	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-151 พบว่า แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 37.78 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 40.00

4.2.45.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-152

ตารางที่ 4-152 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกในการตรวจสอบ	33	54.10	43	58.11	44	49.44
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	25	40.98	23	31.08	32	35.96
ใช้ระบบการค้ำประกัน	3	4.92	8	10.81	13	14.61
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-152 พบว่า แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 54.10 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 40.98 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 4.92 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 58.11 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 31.08 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 10.81 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 35.96 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 14.61 ตามลำดับ

4.2.45.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-153

ตารางที่ 4-153 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลไกในการตรวจสอบ	9	36.00	53	57.61	58	54.21
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	14	56.00	20	21.74	46	42.99
ใช้ระบบการค้ำประกัน	2	8.00	19	20.65	3	2.80
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-153 พบว่า แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 36.00 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 21.74 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 20.65 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีแนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ กลไกในการตรวจสอบ คิดเป็นร้อยละ 54.21 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 42.99 และใช้ระบบการค้ำประกัน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

4.2.46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร ปรากฏผลดังตารางที่ 4-154

ตารางที่ 4-154 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
สภาพนายความ	106	47.32
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	108	48.21
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน	10	4.46
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-154 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.21 รองลงมาได้แก่ สภานายความ คิดเป็นร้อยละ 47.32 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 4.46 ตามลำดับ

4.2.46.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-155

ตารางที่ 4-155 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภานายความ	17	60.71	47	45.19	42	45.65
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	35.71	51	49.04	47	51.09
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	1	3.57	6	5.77	3	3.26
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-155 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สภานายความ คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.71 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.04 รองลงมาได้แก่ สภานายความ คิดเป็นร้อยละ 45.19 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.77 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ

51.09 รองลงมาได้แก่ สภาพนายความ คิดเป็นร้อยละ 45.65 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

4.2.46.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-156

ตารางที่ 4-156 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สภาพนายความ	44	48.89	57	50.00	5	25.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	45	50.00	48	42.11	15	75.00
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	1	1.11	9	7.89	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-156 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ สภาพนายความ คิดเป็นร้อยละ 48.89 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สภาพนายความ คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.11 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ สภาพนายความ คิดเป็นร้อยละ 25.00

4.2.46.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-157

ตารางที่ 4-157 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานายความ	37	60.66	18	24.32	51	57.30
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	23	37.70	47	63.51	38	42.70
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	1	1.64	9	12.16	0	0.00
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-157 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สถานายความ คิดเป็นร้อยละ 60.66 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 37.70 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.51 รองลงมาได้แก่ สถานายความ คิดเป็นร้อยละ 24.32 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.16 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สถานายความ คิดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 42.70

4.2.46.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-158

ตารางที่ 4-158 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงาน	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานายความ	14	56.00	39	42.39	53	49.53
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	10	40.00	45	48.91	53	49.53
กรมการจัดหางาน กระทรวง แรงงาน	1	4.00	8	8.70	1	0.93
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-158 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กรจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจด้านประเภทของการประกอบกิจการปรากฏผล ดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สถานายความ คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.00

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 48.91 รองลงมาได้แก่ สถานายความ คิดเป็นร้อยละ 42.39 และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ สถานายความ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 49.53 รองลงมาได้แก่ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 3.93 ตามลำดับ

4.2.47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารธุรกิจที่ต้องการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-159

ตารางที่ 4-159 จำนวนและค่าร้อยละของโครงสร้างการบริหารธุรกิจที่ต้องการ

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด	65	29.02
การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชาให้สั้นลง	122	54.46
การบริการแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคลากรระดับล่าง	37	16.52
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-159 พบว่า โครงสร้างการบริหารธุรกิจที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ การบริหารในแนวราบ เพื่อลดสายการบังคับบัญชาให้สั้นลง คิดเป็นร้อยละ 54.46 รองลงมาได้แก่ การบริหารในแนวดิ่ง เน้นการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด คิดเป็นร้อยละ 29.02 และการบริการแบบกระจายอำนาจ เน้นความสำคัญของบุคลากรระดับล่าง คิดเป็นร้อยละ 16.52 ตามลำดับ

4.2.48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนาจัดการให้มีประสิทธิภาพ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-160

ตารางที่ 4-160 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนาจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนาจัดการให้มีประสิทธิภาพ	จำนวน	ร้อยละ
การเงิน	34	15.18
บุคลากร	110	49.11
วัตถุดิบ	7	3.13
การผลิต	53	23.66
การจัดจำหน่าย	20	8.93
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-160 พบว่า ด้านที่ต้องการให้มีการพัฒนาจัดการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้แก่ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 49.11 รองลงมาได้แก่ ด้านการผลิต คิดเป็นร้อยละ 23.66 ด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 15.18 ด้านการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 8.93 และด้านวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 3.13 ตามลำดับ

4.2.49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรากฏผลดังตารางที่ 4-161

ตารางที่ 4-161 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน	126	56.25
สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	43	19.20
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม	55	24.55
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-161 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร มากที่สุดได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 24.55 และสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 19.20 ตามลำดับ

4.2.50 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-162

ตารางที่ 4-162 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.60	0.35	3.65	0.21	3.55	0.22
ด้านราคาวัตถุดิบ	3.86	0.76	3.90	0.89	4.03	0.85
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.75	0.65	3.66	0.65	3.73	0.77
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	4.00	0.61	3.84	0.67	3.90	0.76
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	3.89	0.63	4.13	0.68	3.96	0.76
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	3.61	0.57	3.67	0.68	3.77	0.71
ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน	3.21	0.83	3.25	0.98	3.50	0.96
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.54	0.92	3.71	0.76	3.37	0.66
ด้านราคาน้ำมัน	4.07	0.77	4.12	0.72	4.29	0.70
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.64	0.83	3.51	0.81	3.43	0.87
ค่านโยบายของรัฐ	3.96	0.88	3.86	0.77	3.79	0.81
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	2.86	0.85	3.03	0.79	2.74	0.85
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	3.21	0.92	3.42	0.86	2.98	1.09
ค่านโยบายการกีดกันทางการค้า	3.18	1.06	3.30	0.86	2.96	1.10
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.43	0.63	3.75	0.87	3.47	0.86
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.39	0.74	3.50	0.81	3.33	0.77
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.18	1.06	3.29	0.90	2.73	1.05
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	3.79	0.88	3.50	0.81	3.53	1.00
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	3.64	0.83	4.11	0.71	3.90	0.94
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	4.11	0.74	3.73	0.79	3.96	0.77

จากตารางที่ 4-162 พบว่า กิจกรรมขนาดเล็ก มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.86$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.00$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.89$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.61$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.54$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.07$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.64$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.96$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.79$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.64$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.21$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.86$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.21$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.18$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.43$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.39$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.18$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-162 พบว่า กิจกรรมขนาดกลาง มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ

($\bar{X} = 3.66$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.84$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 4.13$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.67$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.71$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.12$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.51$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.86$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.50$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.50$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.11$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.73$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.25$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.03$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.42$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.30$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-162 พบว่า กิจกรรมขนาดใหญ่ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.03$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.73$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.96$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.77$) ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.50$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.29$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.79$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.53$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.90$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.37$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.43$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.74$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 2.98$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 2.96$) ด้านการลอกเลียนแบบ

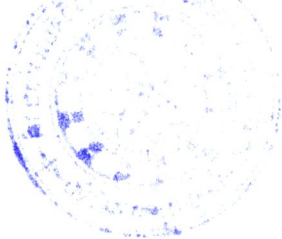
ผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.47$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.33$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-163

ตารางที่ 4-163 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.64	0.22	3.57	0.26	3.60	0.19
ด้านราคาวัตถุดิบ	4.03	0.84	3.89	0.89	3.90	0.72
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.51	0.72	3.79	0.66	4.05	0.61
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.97	0.68	3.79	0.72	4.05	0.61
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	4.16	0.65	3.99	0.74	3.65	0.67
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	3.60	0.75	3.78	0.62	3.75	0.64
ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน	3.17	1.00	3.47	0.93	3.45	0.83
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.77	0.77	3.39	0.71	3.45	0.76
ด้านราคาน้ำมัน	4.27	0.63	4.15	0.79	4.00	0.65
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.56	0.91	3.45	0.82	3.50	0.51
ค่านโยบายของรัฐ	3.91	0.90	3.73	0.74	4.20	0.41
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	3.09	0.73	2.75	0.91	2.80	0.62
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	3.44	0.90	3.01	1.02	3.35	0.93
ค่านโยบายการกีดกันทางการค้า	3.23	0.90	3.18	1.00	2.50	1.19
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.54	1.02	3.61	0.75	3.75	0.44
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.34	0.75	3.41	0.80	3.75	0.85
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.13	1.01	2.93	1.03	3.30	0.92

ตารางที่ 4-163 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	3.49	0.85	3.61	0.97	3.45	0.69
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	4.00	0.75	3.97	0.87	3.75	1.02
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	3.91	0.86	3.85	0.73	3.80	0.77

จากตารางที่ 4-163 พบว่า กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.03$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.51$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.97$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 4.16$) ด้านยอดขายคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.60$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.77$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.27$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.56$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.91$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.54$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.00$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.91$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.17$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.09$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.44$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.23$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.34$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.13$) และด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.49$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-163 พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.89$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.79$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.79$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.99$) ด้านยอดขายคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.78$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.15$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.73$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.61$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.61$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.97$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.47$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.39$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.45$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.75$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.01$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.18$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.41$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-163 พบว่า กิจกรรมที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ

($\bar{X}$ = 4.05) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X}$ = 4.05) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X}$ = 3.65) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X}$ = 4.00) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X}$ = 3.50) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X}$ = 4.20) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X}$ = 3.75) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X}$ = 3.80) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X}$ = 3.45) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X}$ = 3.45) ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด ($\bar{X}$ = 2.80) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X}$ = 3.35) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X}$ = 2.50) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X}$ = 3.30) และต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 3.45) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.52 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-164

ตารางที่ 4-164 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.65	0.23	3.58	0.27	3.58	0.21
ด้านราคาวัตถุดิบ	4.13	0.85	3.89	0.90	3.88	0.81
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.56	0.72	3.73	0.63	3.78	0.74
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.95	0.64	3.81	0.81	3.90	0.64
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	4.15	0.68	4.01	0.63	3.96	0.78
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	3.54	0.65	3.78	0.76	3.75	0.61
ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน	2.92	0.99	3.45	1.00	3.56	0.80
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.90	0.81	3.45	0.71	3.39	0.69
ด้านราคาน้ำมัน	4.33	0.63	4.09	0.80	4.16	0.71

ตารางที่ 4-164 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000- 100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.51	0.91	3.35	0.85	3.61	0.76
ด้านนโยบายของรัฐ	4.00	0.84	3.65	0.96	3.90	0.57
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	3.03	0.71	2.84	0.84	2.83	0.90
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	3.33	0.98	3.22	1.01	3.13	0.97
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.20	0.95	3.19	1.03	3.07	1.01
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.80	0.89	3.55	0.78	3.48	0.85
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.49	0.65	3.35	0.80	3.42	0.86
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	3.44	0.76	3.05	0.99	2.76	1.1
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	3.41	0.74	3.68	1.07	3.54	0.84
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	3.95	0.81	3.89	0.86	4.03	0.85
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	3.80	0.89	4.01	0.70	3.80	0.77

จากตารางที่ 4-164 พบว่า กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X}$ = 4.13) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X}$ = 3.56) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X}$ = 3.95) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X}$ = 4.15) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 3.54) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X}$ = 3.90) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X}$ = 4.33) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X}$ = 3.51) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X}$ = 4.00) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 3.80) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X}$ = 3.95) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X}$ = 3.80) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 2.92$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 3.03$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.33$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.20$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.49$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.44$) และด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-164 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.89$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.73$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.81$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 4.01$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.78$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.09$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.65$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.55$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.68$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.89$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.45$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.45$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.35$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.84$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.22$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.19$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.35$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.05$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-164 พบว่า กิจกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 100,000,000 บาทขึ้นไป มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.88$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.78$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.96$) ด้านยอดขายส่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.56$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.16$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.61$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.54$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.03$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.39$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.83$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.13$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.07$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.48$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.42$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-165

ตารางที่ 4-165 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยภายนอก
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
รวมปัจจัยภายนอก	3.55	0.20	3.59	0.25	3.61	0.24
ด้านราคาวัตถุดิบ	4.00	0.65	4.02	0.89	3.88	0.87
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	3.56	0.77	3.68	0.68	3.75	0.70
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	3.80	0.71	3.87	0.73	3.92	0.68
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	3.84	0.75	4.01	0.81	4.08	0.60
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	3.72	0.68	3.73	0.77	3.68	0.59
ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน	3.76	0.72	3.30	1.12	3.29	0.84
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	3.28	0.79	3.74	0.63	3.45	0.82
ด้านราคาน้ำมัน	4.16	0.69	4.15	0.80	4.21	0.66
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	3.64	0.81	3.53	0.86	3.43	0.83
ด้านนโยบายของรัฐ	3.96	0.54	3.65	0.82	3.98	0.80
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	2.88	0.83	2.86	0.79	2.92	0.87
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	2.92	1.04	3.28	1.03	3.22	0.93
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	3.04	1.17	3.18	0.94	3.13	1.01
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.48	0.96	3.70	0.95	3.53	0.72
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	3.56	0.77	3.45	0.73	3.36	0.84
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	2.60	1.04	2.96	0.99	3.22	0.99
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	3.68	0.99	3.50	0.99	3.56	0.80
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	3.92	0.76	3.93	0.91	4.00	0.79
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	3.68	0.80	3.78	0.90	3.99	0.65

จากตารางที่ 4-165 พบว่า กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.00$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.56$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.80$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.84$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.72$) ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.76$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.16$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.64$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.96$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.56$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.60$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.68$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.92$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.28$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.88$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 2.92$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.04$) และด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-165 พบว่า กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.02$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.68$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.87$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 4.01$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.73$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.74$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.15$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.53$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.65$)

ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.50$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.93$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.78$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.30$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.86$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.28$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.18$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.45$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 2.96$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากตารางที่ 4-165 พบว่า กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ มีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบปัจจัยภายนอกอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านราคาวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.88$) ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.75$) ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ ($\bar{X} = 3.92$) ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 4.08$) ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.68$) ด้านราคาน้ำมัน ($\bar{X} = 4.21$) ด้านนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 3.98$) ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.53$) ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.56$) ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.00$) และด้านค่านิยมของผู้บริโภค ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน ($\bar{X} = 3.29$) ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ($\bar{X} = 3.45$) ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.43$) ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ($\bar{X} = 2.92$) ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ($\bar{X} = 3.22$) ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า ($\bar{X} = 3.13$) ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.36$) และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ผลการวิจัยไม่พบปัจจัยภายในอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.2.54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-166

ตารางที่ 4-166 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง

วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	60	26.79
อลูมิเนียม	99	44.20
แสดนเลส	31	13.84
เม็ดพลาสติก	24	10.71
ไม้	10	4.46
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-166 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง มากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 26.79 แสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 13.84 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 10.71 และ ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.46 ตามลำดับ

4.2.54.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-167

ตารางที่ 4-167 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับ ราคาลง	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	6	21.43	37	35.58	17	18.48
อลูมิเนียม	13	46.43	43	41.35	43	46.74
แสดนเลส	6	21.43	14	13.46	11	11.96
เม็ดพลาสติก	3	10.71	5	4.81	16	17.39
ไม้	0	0.00	5	4.81	5	5.43
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-167 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ เหล็ก และแอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 21.43 และเม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 41.35 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 35.58 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 13.46 เม็ดพลาสติก และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.81

กิจการขนาดใหญ่ มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 46.74 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 18.48 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 17.39 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 11.96 ไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับ

4.2.54.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-168

ตารางที่ 4-168 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับ ราคาลง	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	28	31.11	25	21.93	7	35.00
อลูมิเนียม	35	38.89	55	48.25	9	45.00
แอสตันเลส	15	16.67	13	11.40	3	15.00
เม็ดพลาสติก	8	8.89	16	14.04	0	0.00
ไม้	4	4.44	5	4.39	1	5.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-168 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 31.11 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 16.67 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 8.89 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.44

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 48.25 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 21.93 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 14.04 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 11.40 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.39

กิจการที่ดำเนินงานมานานกว่า 30 ปีขึ้นไป มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 35.00 แสตนเลส คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.54.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-169

ตารางที่ 4-169 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับ ราคาลง	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	25	40.98	10	13.51	25	28.09
อลูมิเนียม	23	37.70	31	41.89	45	50.56
แสตนเลส	11	18.03	17	22.97	3	3.37
เม็ดพลาสติก	1	1.64	12	16.22	11	12.36
ไม้	1	1.64	4	5.41	5	5.62
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-169 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 37.70 แสตนเลส คิดเป็นร้อยละ 18.03 เม็ดพลาสติก และไม้ คิดเป็นร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 41.89 รองลงมาได้แก่ แสตนเลส คิดเป็นร้อยละ 22.97 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 16.22 เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 13.51 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 28.09 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 12.36 ไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.62 และแสตนเลส คิดเป็นร้อยละ 3.37 ตามลำดับ

4.2.54.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-170

ตารางที่ 4-170 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับ ราคาลง	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหล็ก	6	24.00	29	31.52	25	23.36
อลูมิเนียม	17	68.00	45	48.91	37	34.58
สแตนเลส	1	4.00	6	6.52	24	22.43
เม็ดพลาสติก	0	0.00	8	8.70	16	14.95
ไม้	1	4.00	4	4.35	5	4.67
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-170 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 24.00 และ สแตนเลส และ ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 48.91 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 31.52 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 8.70 สแตนเลส คิดเป็นร้อยละ 6.52 และ ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลงมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 34.58 รองลงมาได้แก่ เหล็ก คิดเป็นร้อยละ 23.36 สแตนเลส คิดเป็นร้อยละ 22.43 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 14.95 และ ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

4.2.55 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-171

ตารางที่ 4-171 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการ

วัตถุดิบที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
โลหะ	88	39.29
อลูมิเนียม	97	43.30
แสดนเลส	15	6.70
เม็ดพลาสติก	14	6.25
ไม้	10	4.46
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-171 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 43.30 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 39.29 แสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 6.70 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 6.25 และ ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.46 ตามลำดับ

4.2.55.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-172

ตารางที่ 4-172 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โลหะ	8	28.57	53	50.96	27	29.35
อลูมิเนียม	15	53.57	35	33.65	47	51.09
แสดนเลส	4	14.29	7	6.73	4	4.35
เม็ดพลาสติก	1	3.57	4	3.85	9	9.78
ไม้	0	0.00	5	4.81	5	5.43
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-172 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 28.57 แสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 14.29 และเม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 50.96 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 33.65 แสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 6.73 ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.81 และ

เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 3.85 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 51.09 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 29.35 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 9.78 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 5.43 และแอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

4.2.55.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-173

ตารางที่ 4-173 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

วัตถุดิบที่ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โลหะ	44	48.89	33	28.95	11	55.00
อลูมิเนียม	32	35.56	59	51.75	6	30.00
แอสตันเลส	4	4.44	9	7.89	2	10.00
เม็ดพลาสติก	6	6.67	8	7.02	0	0.00
ไม้	4	4.44	5	4.39	1	5.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-173 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 48.89 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 35.56 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 6.67 และแอสตันเลส และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.44 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 28.95 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 7.89 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 7.02 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.39 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 30.00 แอสตันเลส คิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

4.2.55.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-174

ตารางที่ 4-174 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โลหะ	31	50.82	23	31.08	34	38.20
อลูมิเนียม	21	34.43	30	40.54	46	51.69
สแตนเลส	7	11.48	8	10.81	0	0.00
เม็ดพลาสติก	1	1.64	9	12.16	4	4.49
ไม้	1	1.64	4	5.41	5	5.62
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-174 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 50.82 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 34.43 สแตนเลส คิดเป็นร้อยละ 11.48 เม็ดพลาสติก และไม้ คิดเป็นร้อยละ 1.64 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 31.08 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 12.16 สแตนเลส คิดเป็นร้อยละ 10.81 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 51.69 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 38.20 ไม้ คิดเป็นร้อยละ 5.62 และเม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 4.49 ตามลำดับ

4.2.55.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-175

ตารางที่ 4-175 จำนวนและค่าร้อยละของวัตถุดิบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

วัตถุดิบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โลหะ	11	44.00	30	32.61	47	43.93
อลูมิเนียม	13	52.00	47	51.09	37	34.58
แสดนเลส	0	0.00	3	3.26	12	11.21
เม็ดพลาสติก	0	0.00	8	8.70	6	5.61
ไม้	1	4.00	4	4.35	5	4.67
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-175 พบว่า วัตถุดิบที่ต้องการจำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 44.00 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 51.09 รองลงมาได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 32.61 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 8.70 ไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.35 และแสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีวัตถุดิบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ โลหะ คิดเป็นร้อยละ 43.93 รองลงมาได้แก่ อลูมิเนียม คิดเป็นร้อยละ 34.58 แสดนเลส คิดเป็นร้อยละ 11.21 เม็ดพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 5.61 และไม้ คิดเป็นร้อยละ 4.67 ตามลำดับ

4.2.56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-176

ตารางที่ 4-176 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลน

แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลน	จำนวน	ร้อยละ
หาวัตถุดิบอื่นมาทดแทน	38	16.96
นำเข้าจากต่างประเทศ	74	33.04
นำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่	10	4.46
ใช้ระบบห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจ	31	13.84
สำรวจความต้องการเพื่อให้สัมพันธ์กับการผลิต	61	27.23
ร่วมกลุ่มธุรกิจ	10	4.46
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-176 พบว่า แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ มากที่สุดได้แก่นำเข้าจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 33.04 รองลงมาได้แก่ สำรวจความต้องการเพื่อให้สัมพันธ์กับการผลิต คิดเป็นร้อยละ 27.23 หาวัตถุดิบอื่นมาทดแทน คิดเป็นร้อยละ 16.96 ใช้ระบบห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.84 และนำของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ และร่วมกลุ่มธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.46 ตามลำดับ

4.2.57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพโดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-177

ตารางที่ 4-177 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ

แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	120	53.57
ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน	77	34.38
การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ	27	12.05
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-177 พบว่า แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 34.38 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 12.05 ตามลำดับ

4.2.57.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-178

ตารางที่ 4-178 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	12	42.86	62	59.62	46	50.00
ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน	11	39.29	27	25.96	39	42.39
การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ	5	17.86	15	14.42	7	7.61
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-178 พบว่า แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 17.86 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 25.96 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 14.42 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 42.39 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 7.61 ตามลำดับ

4.2.57.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-179

ตารางที่ 4-179 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	54	60.00	53	46.49	13	65.00
ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน	19	21.11	51	44.74	7	35.00
การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ	17	18.89	10	8.77	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-179 พบว่าแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 21.11 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 18.89 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 46.49 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 44.74 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 8.77 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุด ได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 35.00

4.2.57.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-180

ตารางที่ 4-180 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	36	59.02	45	60.81	39	43.82
ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน	9	14.75	25	33.78	43	48.31
การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ	16	26.23	4	5.41	7	7.87
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-180 พบว่า แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 59.02 รองลงมาได้แก่ การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 26.23 และผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 60.81 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 33.78 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 5.41 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 48.31 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 43.82 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 7.87 ตามลำดับ

4.2.57.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-181

ตารางที่ 4-181 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง	12	48.00	41	44.57	67	62.62
ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน	10	40.00	37	40.22	30	28.04
การรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ	3	12.00	14	15.22	10	9.35
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-181 พบว่า แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 44.57 รองลงมาได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 40.22 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 15.22 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีแนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มากที่สุดได้แก่ ผู้ผลิตวัตถุดิบ (supplier) ต้องได้รับมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 62.62 รองลงมาได้แก่ วัตถุดิบต้องมีมาตรฐานรับรอง คิดเป็นร้อยละ 28.04 และการรับประกันคุณภาพวัตถุดิบ คิดเป็นร้อยละ 9.35 ตามลำดับ

4.2.58 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการให้อัตราดอกเบี้ยคิดตามโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-182

ตารางที่ 4-182 จำนวนและค่าร้อยละของตัวแปรที่ต้องการให้อัตราดอกเบี้ยคิดตาม

ตัวแปรที่ต้องการให้อัตราดอกเบี้ยคิดตาม	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเงินบาท	28	12.50
ภาวะเศรษฐกิจ	178	79.46
ขนาดของธุรกิจ	18	8.04
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-182 พบว่า ตัวแปรที่ต้องการให้อัตราดอกเบี้ยคิดตาม มากที่สุดได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 79.46 รองลงมาได้แก่ ค่าเงินบาท คิดเป็นร้อยละ 12.50 และขนาดของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.04 ตามลำดับ

4.2.59 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดที่ต้องการให้เพิ่มยอดคำสั่งซื้อโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-183

ตารางที่ 4-183 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการของตลาดที่ต้องการให้เพิ่มยอดคำสั่งซื้อ

ความต้องการของตลาดที่ต้องการให้เพิ่มยอดคำสั่งซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ตลาดภายในประเทศ	82	36.61
ตลาดต่างประเทศ	142	63.39
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-183 พบว่า ความต้องการของตลาดที่ต้องการให้เพิ่มยอดคำสั่งซื้อมากที่สุดได้แก่ ตลาดต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 63.39 ที่เหลืออีกร้อยละ 36.61 เป็นตลาดภายในประเทศ

4.2.60 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-184

ตารางที่ 4-184 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ

แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
หาตลาดใหม่	66	29.46
เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย	109	48.66
จัดหรือเข้าร่วมงานแสดงทั้งในและต่างประเทศ	49	21.88
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-184 พบว่า แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 48.66 รองลงมาได้แก่ หาตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 29.46 และจัดหรือเข้าร่วมงานแสดงทั้งในและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 21.88 ตามลำดับ

4.2.61 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-185

ตารางที่ 4-185 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการแก้ไขการขาดปัญหาเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน

แนวทางในการแก้ไขการขาดปัญหาเสถียรภาพ ด้านอัตราแลกเปลี่ยน	จำนวน	ร้อยละ
ทำสัญญาซื้อขายระยะยาว	59	26.34
ซื้อขายด้วยเงินสกุลอื่นที่ไม่ใช่ดอลลาร์	78	34.82
SWAP (สัญญาแลกเปลี่ยนเงินในอนาคต)	87	38.84
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-185 พบว่า แนวทางในการแก้ไขการขาดปัญหาเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ SWAP (สัญญาแลกเปลี่ยนเงินในอนาคต) คิดเป็นร้อยละ 38.84 รองลงมาได้แก่ ซื้อขายด้วยเงินสกุลอื่นที่ไม่ใช่ดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 34.82 และทำสัญญาซื้อขายระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 26.34 ตามลำดับ

4.2.62 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการลดค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจโดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-186

ตารางที่ 4-186 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการลดค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ

แนวทางในการลดค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้พลังงานทดแทน	104	46.43
ลดขั้นตอนการผลิตที่ไม่จำเป็น	97	43.30
ใช้อุปกรณ์ประหยัดไฟ	23	10.27
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-186 พบว่า แนวทางในการลดค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ใช้พลังงานทดแทน คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ ลดขั้นตอนการผลิตที่ไม่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 43.30 และใช้อุปกรณ์ประหยัดไฟ คิดเป็นร้อยละ 10.27 ตามลำดับ

4.2.63 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันโดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-187

ตารางที่ 4-187 จำนวนและค่าร้อยละของแนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน

แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้พลังงานทดแทน	138	61.61
ลดการขนส่ง	59	26.34
จัดหาพลังงานราคาถูก	27	12.05
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-187 พบว่า แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ใช้พลังงานทดแทน คิดเป็นร้อยละ 61.61 รองลงมาได้แก่ ลดการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 26.34 และจัดหาพลังงานราคาถูก คิดเป็นร้อยละ 12.05 ตามลำดับ

4.2.64 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-188

ตารางที่ 4-188 จำนวนและค่าร้อยละของสถานการณ์บ้านเมืองที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน

สถานการณ์บ้านเมืองที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาทางการเมือง	69	30.80
ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	137	61.16
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	18	8.04
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-188 พบว่า สถานการณ์บ้านเมืองที่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดได้แก่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 61.16 รองลงมาได้แก่ ปัญหาทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 30.80 และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 8.04 ตามลำดับ

4.2.65 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของภาครัฐ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-189

ตารางที่ 4-189 จำนวนและค่าร้อยละของความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของภาครัฐ

ความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของภาครัฐ	จำนวน	ร้อยละ
จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ	72	32.14
แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน	101	45.09
ลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า	51	22.77
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-188 พบว่า ความต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของภาครัฐมากที่สุดได้แก่ แบ่งอำนาจแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 45.09 รองลงมาได้แก่ จัดตั้งศูนย์แก้ปัญหาโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 32.14 และลดขั้นตอนการดำเนินงานและกฎระเบียบทางราชการที่ล่าช้า คิดเป็นร้อยละ 22.77 ตามลำดับ

4.2.66 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-190

ตารางที่ 4-190 จำนวนและค่าร้อยละของนโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ

นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการส่งเสริมการลงทุน	37	16.52
ด้านการส่งเสริมการส่งออก	124	55.36
ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ	47	20.98
ด้านภาษี	16	7.14
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-190 พบว่า นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ด้านการส่งเสริมการส่งออก คิดเป็นร้อยละ 55.36 รองลงมาได้แก่ ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.98 ด้านการส่งเสริมการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 16.52 และด้านภาษี คิดเป็นร้อยละ 7.14 ตามลำดับ

4.2.67 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายที่ต้องการให้ปรับปรุงโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-191

ตารางที่ 4-191 จำนวนและค่าร้อยละของกฎหมายที่ต้องการให้ปรับปรุง

กฎหมายที่ต้องการให้ปรับปรุง	จำนวน	ร้อยละ
ด้านแรงงาน	53	23.66
ด้านขนส่ง	94	41.96
ด้านการส่งออกและนำเข้า	46	20.54
ด้านภาษี	31	13.84
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-191 พบว่า กฎหมายที่ต้องการให้ปรับปรุงมากที่สุดได้แก่ ด้านขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 41.96 รองลงมาได้แก่ ด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 23.66 ด้านการส่งออกและนำเข้า คิดเป็นร้อยละ 20.54 และด้านภาษี คิดเป็นร้อยละ 13.84 ตามลำดับ

4.2.68 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการโดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-192

ตารางที่ 4-192 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	64	28.57
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	43	19.20
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	117	52.23
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-192 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 52.23 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 28.57 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 19.20 ตามลำดับ

4.2.68.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-193

ตารางที่ 4-193 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	5	17.86	34	32.69	25	27.17
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	5	17.86	22	21.15	16	17.39
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	18	64.29	48	46.15	51	55.43
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-193 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.86

กิจการขนาดกลาง มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 32.69 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 21.15 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 55.43 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 22.17 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.39 ตามลำดับ

4.2.68.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-194

ตารางที่ 4-194 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ ต้องการ	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	31	34.44	30	26.32	3	15.00
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	16	17.78	27	23.68	0	0.00
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	43	47.78	57	50.00	17	85.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-194 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 47.78 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 34.44 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.78 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 26.32 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 23.68 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 85.00 ที่เหลืออีกร้อยละ 15.00 เป็นจดสิทธิบัตร

4.2.68.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-195

ตารางที่ 4-195 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่โครงการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ ต้องการ	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	12	19.67	22	29.73	30	33.71
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	16	26.23	7	9.46	20	22.47
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	33	54.10	45	60.81	39	43.82
รวม	61	100.00	74	100.00	83	100.00

จากตารางที่ 4-195 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 54.10 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 26.23 และจดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 19.67 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 60.81 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 29.73 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 9.46 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 43.82 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 33.71 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 22.47 ตามลำดับ

4.2.68.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-196 ตารางที่ 4-196 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จดสิทธิบัตร	6	24.00	32	34.78	26	24.30
บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง	7	28.00	14	15.22	22	20.56
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า	12	48.00	46	50.00	59	55.14
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-196 พบว่า วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาได้แก่ บทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 28.00 และจดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 24.00

ตามลำดับ

กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 34.78 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 15.22 ตามลำดับ

กิจกรรมที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีวิธีป้องกันการลอกเลียนแบบที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คิดเป็นร้อยละ 55.14 รองลงมาได้แก่ จดสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 24.30 และบทลงโทษทางกฎหมายที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 20.56 ตามลำดับ

4.2.69 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-197

ตารางที่ 4-197 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์

ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	57	25.45
ด้านการออกแบบ	116	51.79
มาตรฐานในการรองรับ	31	13.84
ความปลอดภัยในการใช้งาน	20	8.93
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-197 พบว่า ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 51.79 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 25.45 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 13.84 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 8.93 ตามลำดับ

4.2.69.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-198

ตารางที่ 4-198 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	13	46.43	30	28.85	14	15.22
ด้านการออกแบบ	9	32.14	57	54.81	50	54.35
มาตรฐานในการรองรับ	3	10.71	12	11.54	16	17.39
ความปลอดภัยในการใช้งาน	3	10.71	5	4.81	12	13.04
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-198 พบว่า ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 32.14 และมาตรฐานในการรองรับ และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 54.81 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 28.85 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 11.54 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 4.81 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 54.35 รองลงมาได้แก่ มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 17.39 คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 15.22 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 13.04 ตามลำดับ

4.2.69.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-199

ตารางที่ 4-199 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	26	28.89	24	21.05	7	35.00
ด้านการออกแบบ	53	58.89	52	45.61	11	55.00
มาตรฐานในการรองรับ	6	6.67	23	20.18	2	10.00
ความปลอดภัยในการใช้งาน	5	5.56	15	13.16	0	0.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-199 พบว่า ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 58.89 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 28.89 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 6.67 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.61 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 21.05 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 20.18 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 13.16 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4.2.69.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-200

ตารางที่ 4-200 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	18	29.51	28	37.84	11	12.36
ด้านการออกแบบ	28	45.90	36	48.65	52	58.43
มาตรฐานในการรองรับ	8	13.11	5	6.76	18	20.22
ความปลอดภัยในการใช้งาน	7	11.48	5	6.76	8	8.99
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

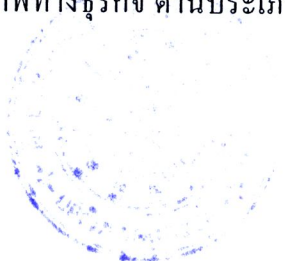
จากตารางที่ 4-200 พบว่า ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 29.51 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 13.11 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 11.48 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 37.84 และมาตรฐานในการรองรับ และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 6.76 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 58.43 รองลงมาได้แก่ มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 20.22 คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 12.36 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 8.99 ตามลำดับ

4.2.69.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-201

ตารางที่ 4-201 จำนวนและค่าร้อยละของด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพของผลิตภัณฑ์	4	16.00	17	18.48	36	33.64
ด้านการออกแบบ	17	68.00	51	55.43	48	44.86
มาตรฐานในการรองรับ	2	8.00	13	14.13	16	14.95
ความปลอดภัยในการใช้งาน	2	8.00	11	11.96	7	6.54
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-201 พบว่า ด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 16.00 และมาตรฐานในการรองรับ และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 55.43 รองลงมาได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 18.48 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 14.13 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 11.96 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีด้านที่ต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์มากที่สุดได้แก่ ด้านการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 44.86 รองลงมาได้แก่คุณภาพของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 33.64 มาตรฐานในการรองรับ คิดเป็นร้อยละ 14.95 และความปลอดภัยในการใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ตามลำดับ

4.2.70 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-202

ตารางที่ 4-202 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier)

วิธีการลดอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier)	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากผู้ขายรายอื่นๆ	92	41.07
หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง	104	46.43
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	28	12.50
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-202 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคณกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 46.43 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 41.07 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

4.2.70.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-203

ตารางที่ 4-203 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier)

จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ

วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรอง ของผู้ขาย (Supplier)	ขนาดของกิจการ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากผู้ขายรายอื่นๆ	10	35.71	40	38.46	42	45.65
หาคณกลางในการเจรจาต่อรอง	17	60.71	49	47.12	38	41.30
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อ ครั้งละจำนวนมาก	1	3.57	15	14.42	12	13.04
รวม	28	100.00	104	100.00	92	100.00

จากตารางที่ 4-203 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการขนาดเล็ก มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคณกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.71 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 3.57 ตามลำดับ

กิจการขนาดกลาง มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคณกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 47.12 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.46 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 14.42 ตามลำดับ

กิจการขนาดใหญ่ มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 45.65 รองลงมาได้แก่ หาคณกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 41.30 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 13.04 ตามลำดับ

4.2.70.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-204

ตารางที่ 4-204 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรอง ของผู้ขาย (Supplier)	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา					
	น้อยกว่า 15 ปี		15-30 ปี		มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากผู้ขายรายอื่นๆ	30	33.33	50	43.86	12	60.00
หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง	42	46.67	56	49.12	6	30.00
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อ ครั้งละจำนวนมาก	18	20.00	8	7.02	2	10.00
รวม	90	100.00	114	100.00	20	100.00

จากตารางที่ 4-204 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ดำเนินงานมาน้อยกว่า 15 ปี มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมา 15-30 ปี มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 49.12 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 43.86 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 7.02 ตามลำดับ

กิจการที่ดำเนินงานมามากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

4.2.70.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-205

ตารางที่ 4-205 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรอง ของผู้ขาย (Supplier)	มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ					
	น้อยกว่า 50,000,000 บาท		50,000,000-100,000,000 บาท		100,000,000 บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากผู้ขายรายอื่นๆ	16	26.23	31	41.89	45	50.56
หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง	32	52.46	37	50.00	35	39.33
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	13	21.31	6	8.11	9	10.11
รวม	61	100.00	74	100.00	89	100.00

จากตารางที่ 4-205 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อน้อยกว่า 50,000,000 บาท มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 52.46 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 26.23 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 21.31 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 50,000,000-100,000,000 บาท มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 41.89 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 8.11 ตามลำดับ

กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปี 100,000,000 บาทขึ้นไป มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 50.56 รองลงมาได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 39.33 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 10.11 ตามลำดับ

4.2.70.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-206

ตารางที่ 4-206 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier)
จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรอง ของผู้ขาย (Supplier)	ประเภทของการประกอบกิจการ					
	ผลิตและประกอบยานยนต์		ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์		ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากผู้ขายรายอื่นๆ	10	40.00	56	60.87	26	24.30
หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง	13	52.00	26	28.26	65	60.75
รวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก	2	8.00	10	10.87	16	14.95
รวม	25	100.00	92	100.00	107	100.00

จากตารางที่ 4-206 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) จำแนกตามสถานภาพของธุรกิจ ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังนี้

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 28.26 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ มีวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ขาย (Supplier) ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ หาคนกลางในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาได้แก่ ซื้อจากผู้ขายรายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.30 และรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อซื้อครั้งละจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 14.95 ตามลำดับ

4.2.71 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-207

ตารางที่ 4-207 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ

วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายผ่านตัวแทน	20	8.93
พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่าง	174	77.68
รวมกลุ่มผู้ขายเพื่อจำหน่ายในราคาเดียวกัน	30	13.39
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-207 พบว่า วิธีการลดอำนาจอำนาจต่อรองของผู้ซื้อที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่าง คิดเป็นร้อยละ 77.68 รองลงมาได้แก่ รวมกลุ่มผู้ขายเพื่อจำหน่ายในราคาเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 13.39 และจำหน่ายผ่านตัวแทน คิดเป็นร้อยละ 8.93 ตามลำดับ

4.2.72 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ต้องการการลดค่าใช้จ่าย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-208

ตารางที่ 4-208 จำนวนและค่าร้อยละของเทคโนโลยีที่ต้องการการลดค่าใช้จ่าย

เทคโนโลยีที่ต้องการการลดค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
เทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์	40	17.86
เทคโนโลยีด้านซอฟต์แวร์	184	82.14
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-208 พบว่า เทคโนโลยีที่ต้องการการลดค่าใช้จ่ายมากที่สุดได้แก่ เทคโนโลยีด้านซอฟต์แวร์ คิดเป็นร้อยละ 82.14 และเทคโนโลยีด้านฮาร์ดแวร์ คิดเป็นร้อยละ 17.86

4.2.73 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยี โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-209

ตารางที่ 4-209 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยี

วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยี	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เทคโนโลยีที่มีในประเทศ	117	52.23
ลดภาษีนำเข้า	72	32.14
หาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ	35	15.63
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-209 พบว่า วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ใช้เทคโนโลยีที่มีในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 52.23 รองลงมาได้แก่ ลดภาษีนำเข้า คิดเป็นร้อยละ 32.14 และหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.63 ตามลำดับ

4.2.74 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-210

ตารางที่ 4-210 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค

วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมงานแสดงสินค้า	111	49.55
เปลี่ยนรูปแบบบรรจุภัณฑ์	67	29.91
จัดการส่งเสริมการขาย	46	20.54
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-210 พบว่า วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ร่วมงานแสดงสินค้า คิดเป็นร้อยละ 49.55 รองลงมาได้แก่ เปลี่ยนรูปแบบบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 29.91 และจัดการส่งเสริมการขาย คิดเป็นร้อยละ 20.54 ตามลำดับ

4.2.75 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-211

ตารางที่ 4-211 จำนวนและค่าร้อยละของวิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์

วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์	จำนวน	ร้อยละ
ใช้การโฆษณา	53	23.66
ให้ผู้เชี่ยวชาญมาช่วยสร้างแบรนด์	140	62.50
ใช้ฟรีเซ็นเตอร์ที่มีชื่อเสียง	31	13.84
รวม	224	100.00

จากตารางที่ 4-211 พบว่า วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ ให้ผู้เชี่ยวชาญมาช่วยสร้างแบรนด์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาได้แก่ ใช้การโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 23.66 และใช้ฟรีเซ็นเตอร์ที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 13.84 ตามลำดับ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ ด้านขนาดของกิจการ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ และด้านประเภทของการประกอบกิจการ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) ในกรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้วิธี Scheffe Analysis

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 212

ตารางที่ 4-212 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	1.24	0.13
ปัจจัยภายใน	1.24	0.13
ปัจจัยภายนอก	1.16	0.23

จากตารางที่ 4-212 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวมและการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 213

ตารางที่ 4-213 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	5.25	0.01*
ปัจจัยภายใน	6.30	0.00*
ปัจจัยภายนอก	2.27	0.11

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-213 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน

พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-214

ตารางที่ 4-214 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.69	3.59	3.56
น้อยกว่า 15 ปี	3.69	-	0.10*	0.13
15-30 ปี	3.59		-	0.03
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.56			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-214 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญโดยภาพรวม มากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-215

ตารางที่ 4-215 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.74	3.62	3.53
น้อยกว่า 15 ปี	3.74	-	0.12*	0.21*
15-30 ปี	3.62		-	0.09
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.53			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-215 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน มากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้น

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 216

ตารางที่ 4-216 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	10.77	0.00*
ปัจจัยภายใน	14.92	0.00*
ปัจจัยภายนอก	2.36	0.10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-216 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดย

ภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการพบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-217

ตารางที่ 4-217 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.74	3.60	3.57
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.74	-	0.14*	0.17*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.60		-	0.03
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.57			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-217 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญโดยภาพรวม มากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-218

ตารางที่ 4-218 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.83	3.62	3.57
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.83	-	0.21*	0.26*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.62		-	0.05
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.57			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-218 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญด้านปัจจัยภายใน มากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 219

ตารางที่ 4-219 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ปัจจัยโดยภาพรวม	0.72	0.49
ปัจจัยภายใน	0.49	0.61
ปัจจัยภายนอก	0.62	0.54

จากตารางที่ 4-219 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดย

ภาพรวม จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการพบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยภาพรวมและการเปรียบเทียบเป็นรายด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-220

ตารางที่ 4-220 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	13.42	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	1.19	0.31
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	9.32	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	14.18	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	12.53	0.00*
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	0.26	0.77
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	1.10	0.34
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	5.37	0.01*
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.53	0.59
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	2.49	0.09
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	2.49	0.09
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	2.10	0.13
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	0.56	0.58
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	3.17	0.04*
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	10.17	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-220 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 รายการ ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการ

ผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-221

ตารางที่ 4-221 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.75	3.77	3.15
ขนาดเล็ก	3.75	-	-0.02	0.60*
ขนาดกลาง	3.77		-	0.62*
ขนาดใหญ่	3.15			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-221 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิตจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านขาดมาตรฐานในการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดเล็ก และขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต มากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-222

ตารางที่ 4-222 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ อุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.64	3.45	2.82
ขนาดเล็ก	3.64	-	0.19	0.82*
ขนาดกลาง	3.45			0.63*
ขนาดใหญ่	2.82			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-222 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดเล็ก และขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.5.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-223

ตารางที่ 4-223 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.43	3.47	2.80
ขนาดเล็ก	3.43	-	-0.04	0.63*
ขนาดกลาง	3.47		-	0.67*
ขนาดใหญ่	2.80			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-223 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ต่าง สัตว์ออกเป็นจำนวนมากจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ต่างสัตว์ออกเป็นจำนวนมาก แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดเล็ก และขนาดกลางให้ ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ต่างสัตว์ออกเป็นจำนวนมากมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.5.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายในด้านขนาด แรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดัง ตารางที่ 4-224

ตารางที่ 4-224 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของ ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของ ปัจจัยภายใน ด้านขนาดแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ อุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.75	4.10	3.83
ขนาดเล็ก	3.75	-	-0.35	-0.08
ขนาดกลาง	4.10		-	0.27*
ขนาดใหญ่	3.83			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-224 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผล ต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขนาดแรงงาน ช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของ กิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านขนาดแรงงานช่างฝีมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านขนาด แรงงานช่างฝีมือมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.5.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายในด้านธุรกิจ ประสบปัญหาการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-225

ตารางที่ 4-225 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.61	3.74	3.54
ขนาดเล็ก	3.61	-	-0.13	0.07
ขนาดกลาง	3.74		-	0.20*
ขนาดใหญ่	3.54			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-225 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริตมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.5.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายในด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-226

ตารางที่ 4-226 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.82	3.79	3.35
ขนาดเล็ก	3.82	-	0.03	0.47*
ขนาดกลาง	3.79		-	0.44*
ขนาดใหญ่	3.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-226 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบ

บริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดเล็ก และขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-227

ตารางที่ 4-227 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	6.30	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	8.65	0.00*
ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต	3.51	0.03*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	13.85	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	1.07	0.35
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	3.67	0.03*
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	1.03	0.36
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	4.30	0.02*
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	1.11	0.33
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.16	0.85
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	2.07	0.13
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	0.21	0.81
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	0.42	0.66
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	2.75	0.07
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	2.63	0.07

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-227 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของ

กิจการที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ และด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-228

ตารางที่ 4-228 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		4.30	3.89	3.95
น้อยกว่า 15 ปี	4.30	-	0.41*	0.35
15-30 ปี	3.89		-	-0.06
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.95			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-228 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลายมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน

ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-229

ตารางที่ 4-229 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.74	3.35	3.40
น้อยกว่า 15 ปี	3.74	-	0.39*	0.34
15-30 ปี	3.35		-	-0.05
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.40			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-229 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านขนาดมาตรฐานในการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิตมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-230

ตารางที่ 4-230 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.61	2.99	2.70
น้อยกว่า 15 ปี	3.61	-	0.62*	0.91*
15-30 ปี	2.99		-	0.29
มากกว่า 30 ปีขึ้น	2.70			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-230 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้น

4.3.6.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา จากตารางที่ 4-230 พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.6.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-231

ตารางที่ 4-231 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ อุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		4.09	3.82	4.00
น้อยกว่า 15 ปี	4.09	-	0.27*	0.09
15-30 ปี	3.82		-	-0.18
มากกว่า 30 ปีขึ้น	4.00			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-231 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านขาดแรงงานช่างฝีมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-232

ตารางที่ 4-232 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	14.92	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	2.83	0.06
ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต	6.23	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	17.01	0.00*
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	6.56	0.00*
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	0.95	0.39

ตารางที่ 4-232 (ต่อ)

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	2.52	0.08
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	2.40	0.07
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	7.23	0.00*
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	2.27	0.08
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	11.08	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	0.57	0.57
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	0.07	0.93
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	1.35	0.26
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	9.88	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-232 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 รายการ ได้แก่ ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ด้านต้นทุนในการผลิตสูง และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.7.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-233

ตารางที่ 4-233 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000- 100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.92	3.41	3.33
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.92	-	0.51*	0.59*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.41		-	0.08
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.33			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-233 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านขาดมาตรฐานในการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านขาดมาตรฐานในการผลิตมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.7.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-234

ตารางที่ 4-234 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.80	3.08	2.92
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.80	-	0.72*	0.88*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.08		-	0.16
100,000,000 บาทขึ้นไป	2.92			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-234 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่ามูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.7.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-235

ตารางที่ 4-235 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอกเป็นจำนวนมาก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.51	3.26	2.92
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.51	-	0.25	0.59*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.26		-	0.34
100,000,000 บาทขึ้นไป	2.92			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-235 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอกเป็นจำนวนมาก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอกเป็นจำนวนมาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านผลิตภัณฑ์ค้ำสตีอกเป็นจำนวนมาก มากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.7.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-236

ตารางที่ 4-236 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		4.18	3.91	4.21
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	4.18	-	0.27*	-0.03
50,000,000-100,000,000 บาท	3.91		-	-0.30*
100,000,000 บาทขึ้นไป	4.21			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-236 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านการสูญเสียในกระบวนการผลิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท และ 100,000,000 บาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิตมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท

4.3.7.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-237

ตารางที่ 4-237 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000- 100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		4.16	4.00	3.70
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	4.16	-	0.16	0.46*
50,000,000-100,000,000 บาท	4.00		-	0.30*
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.70			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-237 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่ามูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านต้นทุนในการผลิตสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท และ 50,000,000-100,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูงมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.7.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-238

ตารางที่ 4-238 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000-100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.97	3.47	3.48
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.97	-	0.50*	0.49*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.47		-	-0.01
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.48			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-238 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพมากกว่า กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาท ขึ้นไป

4.3.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-239

ตารางที่ 4-239 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายใน	0.49	0.61
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดความหลากหลาย	2.23	0.08
ด้านขนาดมาตรฐานในการผลิต	2.17	0.08
ด้านผลิตภัณฑ์ขาดคุณภาพ	0.36	0.70
ด้านผลิตภัณฑ์ค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก	2.92	0.06
ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ	7.50	0.00*
ด้านบุคลากรมีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีน้อย	2.55	0.08
ด้านขาดแรงงานช่างฝีมือ	0.18	0.84
ด้านเกิดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	3.13	0.06
ด้านขาดความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	1.84	0.16
ด้านต้นทุนในการผลิตสูง	8.68	0.00*
ด้านการชำระคืนสินเชื่อขาดสภาพคล่อง	0.56	0.57
ด้านขาดเงินทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	1.50	0.23
ด้านธุรกิจประสบปัญหาการทุจริต	0.32	0.73
ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ	5.38	0.01*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-239 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายใน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ ด้านต้นทุนในการผลิตสูง และด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.8.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขาย

ขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-240

ตารางที่ 4-240 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		3.48	3.75	3.34
ผลิตและประกอบยานยนต์	3.48	-	-0.27	0.14
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.75		-	0.41*
ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.34			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-240 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่า ประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านพนักงานขายขาดประสิทธิภาพมากกว่ากิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์

4.3.8.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-241

ตารางที่ 4-241 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		3.44	4.02	3.95
ผลิตและประกอบยานยนต์	3.44	-	-0.58*	-0.51*
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	4.02		-	0.07
ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.95			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-241 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูง จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่าประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายในด้านต้นทุนในการผลิตสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ และกิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านต้นทุนในการผลิตสูงมากกว่ากิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์

4.3.8.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-242

ตารางที่ 4-242 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		3.32	3.79	3.52
ผลิตและประกอบยานยนต์	3.32	-	-0.47*	-0.20
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.79		-	0.27*
ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.52			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-242 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่า ประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายใน ด้านระบบบริหารจัดการภายในองค์กรขาดประสิทธิภาพมากกว่า กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ และกิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์

4.3.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-243

ตารางที่ 4-243 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของกิจการ

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	4.38	0.01*
ด้านราคาวัตถุดิบ	0.75	0.48
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.29	0.75
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	0.65	0.52
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	1.97	0.14
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	0.85	0.43
ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน	1.99	0.14
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	2.19	0.10
ด้านราคาน้ำมัน	1.90	0.15
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	0.69	0.50
ด้านนโยบายของรัฐ	0.51	0.60
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	3.04	0.05
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	5.18	0.01*
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	2.94	0.06
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	3.40	0.04*
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	1.21	0.30
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	8.22	0.00*
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	1.13	0.32
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	3.92	0.02*
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	3.56	0.03*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-243 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านขนาดของกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 รายการ ได้แก่ ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค และด้านค่านิยมของผู้บริโภค จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.9.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-244

ตารางที่ 4-244 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.21	3.42	2.98
ขนาดเล็ก	3.21	-	-0.21	0.23
ขนาดกลาง	3.42		-	0.44*
ขนาดใหญ่	2.98			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-244 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี มากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.9.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ จากตารางที่ 4-243 พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.9.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-245

ตารางที่ 4-245 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.18	3.29	2.73
ขนาดเล็ก	3.18	-	-0.11	0.45
ขนาดกลาง	3.29		-	0.56*
ขนาดใหญ่	2.73			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-245 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่าขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อมากกว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่

4.3.9.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-246

ตารางที่ 4-246 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ขนาดของกิจการ	$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		3.64	4.11	3.90
ขนาดเล็ก	3.64	-	-0.47*	-0.26
ขนาดกลาง	4.11		-	0.21
ขนาดใหญ่	3.90			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-246 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านพฤติกรรม

ของผู้บริโภค จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ พบว่า ขนาดของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีขนาดกลางให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก

4.3.9.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่านิยมของผู้บริโภค จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ จากตารางที่ 4-243 พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่านิยมของผู้บริโภค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านค่านิยมของผู้บริโภคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-247

ตารางที่ 4-247 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	2.27	0.11
ด้านราคาวัตถุดิบ	0.70	0.50
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	7.09	0.00*
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	2.26	0.11
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	4.61	0.01*
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	1.85	0.16
ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน	2.75	0.07
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	6.59	0.00*
ด้านราคาน้ำมัน	1.39	0.25
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	0.42	0.66
ด้านนโยบายของรัฐ	2.61	0.06
ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย	4.55	0.01*

ตารางที่ 4-247 (ต่อ)

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	2.27	0.11
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	5.34	0.01*
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	4.79	0.01*
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	0.50	0.61
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	2.19	0.11
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	1.72	0.18
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	0.61	0.54
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	0.75	0.48
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	0.24	0.79

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-247 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 รายการ ได้แก่ ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี และด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.10.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-248

ตารางที่ 4-248 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.51	3.79	4.05
น้อยกว่า 15 ปี	3.51	-	-0.28*	-0.54*
15-30 ปี	3.79		-	-0.26
มากกว่า 30 ปีขึ้น	4.05			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-248 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้น ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี

4.3.10.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-249

ตารางที่ 4-249 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		4.16	3.99	3.65
น้อยกว่า 15 ปี	4.16	-	0.17	0.51*
15-30 ปี	3.99		-	0.34
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.65			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-249 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงินมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการมากกว่า 30 ปีขึ้น

4.3.10.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-250

ตารางที่ 4-250 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.77	3.39	3.45
น้อยกว่า 15 ปี	3.77	-	0.38*	0.32
15-30 ปี	3.39		-	-0.06
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.45			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-250 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.10.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-251

ตารางที่ 4-251 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.09	2.75	2.80
น้อยกว่า 15 ปี	3.09	-	0.34*	0.29
15-30 ปี	2.75		-	-0.05
มากกว่า 30 ปีขึ้น	2.80			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-251 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านกฎระเบียบและข้อกฎหมายมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.10.5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-252

ตารางที่ 4-252 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.44	3.01	3.35
น้อยกว่า 15 ปี	3.44	-	0.43*	-0.11
15-30 ปี	3.01		-	-0.34
มากกว่า 30 ปีขึ้น	3.35			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-252 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอัตราการเรียกเก็บภาษีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษีมากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 15-30 ปี

4.3.10.6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-253

ตารางที่ 4-253 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ ผ่านมา	$\bar{X}$	น้อยกว่า 15 ปี	15-30 ปี	มากกว่า 30 ปี ขึ้น
		3.23	3.18	2.50
น้อยกว่า 15 ปี	3.23	-	0.05	0.73*
15-30 ปี	3.18		-	0.68*
มากกว่า 30 ปีขึ้น	2.50			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-253 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านนโยบายการกีดกันทางการค้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการน้อยกว่า 15 ปี และ 15-30 ปี ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้ามากกว่ากิจการที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการมากกว่า 30 ปีขึ้น

4.3.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-254

ตารางที่ 4-254 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	2.36	0.10
ด้านราคาวัตถุดิบ	1.89	0.15
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	1.87	0.16
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	0.70	0.50
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	1.36	0.26
ด้านยอดคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	2.54	0.08
ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน	9.40	0.00*
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	9.95	0.00*
ด้านราคาน้ำมัน	1.87	0.16
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	1.91	0.15
ค่านโยบายของรัฐ	3.69	0.03*
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	1.27	0.28
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	0.70	0.50
ค่านโยบายการกีดกันทางการค้า	0.42	0.66
ด้านการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์	2.75	0.07
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.53	0.59
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	2.65	0.08
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	1.47	0.23
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	0.59	0.56
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	1.85	0.16

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-254 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ ด้านเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยน ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ และค่านโยบายของรัฐ จึงได้

ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.11.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-255

ตารางที่ 4-255 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000- 100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		2.92	3.45	3.56
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	2.92	-	-0.53*	-0.64*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.45		-	-0.11
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.56			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-255 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยนมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท

4.3.11.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-256

ตารางที่ 4-256 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจ อุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000- 100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		3.90	3.45	3.39
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	3.90	-	0.45*	0.51*
50,000,000-100,000,000 บาท	3.45		-	0.06
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.39			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-256 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่ามูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท และ 100,000,000 บาทขึ้นไป

4.3.11.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-257

ตารางที่ 4-257 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 50,000,000 บาท	50,000,000- 100,000,000 บาท	100,000,000 บาทขึ้นไป
		4.00	3.65	3.90
น้อยกว่า 50,000,000 บาท	4.00	-	0.35*	0.10
50,000,000-100,000,000 บาท	3.65		-	-0.25
100,000,000 บาทขึ้นไป	3.90			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-257 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ พบว่า มูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านนโยบายของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการน้อยกว่า 50,000,000 บาท ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐมากกว่ากิจการที่มีมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ 50,000,000-100,000,000 บาท

4.3.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-258

ตารางที่ 4-258 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
รวมปัจจัยภายนอก	0.62	0.54
ด้านราคาวัตถุดิบ	0.74	0.48
ด้านความไม่เพียงพอของวัตถุดิบ	0.77	0.46
ด้านคุณภาพของวัตถุดิบ	0.31	0.73
ด้านอัตราดอกเบี้ยสถาบันการเงิน	1.25	0.29

ตารางที่ 4-258 (ต่อ)

ปัจจัยนอกส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม	F-Value	P-Value
ด้านยอดขายสั่งซื้อผลิตภัณฑ์	0.12	0.89
ด้านเสถียรภาพทางอัตราการแลกเปลี่ยน	2.64	0.07
ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ	5.66	0.00*
ด้านราคาน้ำมัน	0.20	0.82
ด้านการขาดเสถียรภาพของรัฐบาล	0.79	0.46
ด้านนโยบายของรัฐ	4.67	0.01*
ด้านกฎระเบียบและข้อกำหนด	0.12	0.89
ด้านอัตราการเรียกเก็บภาษี	1.35	0.26
ด้านนโยบายการกีดกันทางการค้า	0.22	0.80
ด้านการเปลี่ยนแปลงแบบผลิตภัณฑ์	1.17	0.31
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ขาย	0.80	0.45
ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ	4.57	0.01*
ด้านต้นทุนของเทคโนโลยี	0.41	0.67
ด้านพฤติกรรมของผู้บริโภค	0.19	0.83
ด้านค่านิยมของผู้บริโภค	2.61	0.08

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-258 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ด้านปัจจัยภายนอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ ด้านนโยบายของรัฐ และด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

4.3.12.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-259

ตารางที่ 4-259 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจจำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		3.28	3.74	3.45
ผลิตและประกอบยานยนต์	3.28	-	-0.46*	-0.17
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.74		-	0.29*
ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.45			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-259 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่าประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในธุรกิจมากกว่ากิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์ และกิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์

4.3.12.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-260

ตารางที่ 4-260 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		3.96	3.65	3.98
ผลิตและประกอบยานยนต์	3.96	-	0.31	-0.02
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	3.65		-	-0.33*
ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.98			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-260 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่าประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านนโยบายของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านนโยบายของรัฐมากกว่ากิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์

4.3.12.3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-261

ตารางที่ 4-261 ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทของการประกอบกิจการ	$\bar{X}$	ผลิตและประกอบยานยนต์	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	ผลิตส่วนประกอบอื่นๆ
		2.60	2.96	3.22
ผลิตและประกอบยานยนต์	2.60	-	-0.36	-0.62*
ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	2.96		-	-0.26
ผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์	3.22			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-261 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ จำแนกตามสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ พบว่า ประเภทของการประกอบกิจการให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ ให้ความสำคัญของปัจจัยภายนอก ด้านอำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อมากกว่ากิจการที่ประกอบกิจการประเภทผลิตและประกอบยานยนต์

4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ และด้านประเภทของการประกอบกิจการ มีจำนวน 8 ข้อดังนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-262

ตารางที่ 4-262 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.07
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์	0.03*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.06
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน	0.01*
ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด	0.48
รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	0.47
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี	0.03*
แรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.40
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.00*
ความสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการลด	0.47
แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.03*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.75
วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.01*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.96
ต้นทุนในการผลิตด้านใดที่ต้องการลด	0.54
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.01*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต	0.04*
ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ	0.07
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินเชื่อ	0.21
ต้องการลดการทุจริตในด้านใด	0.12
แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.06
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.55
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.45
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.03*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.02*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-262 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 รายการ ได้แก่ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ระยะเวลาการชำระคืนเงินเชื่อที่ต้องการ ต้องการพัฒนากิจการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

4.4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-263

ตารางที่ 4-263 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.87
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์	0.07
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน	0.00*
ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด	0.00*
รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	0.01*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี	0.02*
แรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.02*
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.02*
ความสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการลด	0.84

ตารางที่ 4-263 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.04*
วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.47
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.19
ต้นทุนในการผลิตด้านใดที่ต้องการลด	0.30
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต	0.02*
ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ	0.31
ต้องการลดการทุจริตในด้านใด	0.00*
แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.06
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.02*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.78
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.01*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-263 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 18 รายการได้แก่ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี แรงงานฝีมือที่ต้องการ จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ ต้องการลดการทุจริตในด้านใด ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร

ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ และความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

4.4.3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-264

ตารางที่ 4-264 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.13
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์	0.00*
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.01*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน	0.06
ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด	0.00*
รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	0.07
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี	0.24
ต้องการลดการเข้าออกของแรงงานระดับใด	0.24
พนักงานต้องการแรงจูงใจทางด้านใด	0.66
แรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.08
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.00*
ความสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการลด	0.22
แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.20
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.29
วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.26
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.65
ต้นทุนในการผลิตด้านใดที่ต้องการลด	0.20
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต	0.08
ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ	0.03*

ตารางที่ 4-264 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ต้องการลดการทุจริตในด้านใด	0.00*
แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.32
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.00*
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.01*
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-264 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับการสภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 รายการ ได้แก่ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อที่ต้องการ แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อแก้ปัญหาด้านสินเชื่อ ต้องการลดการทุจริตในด้านใด ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ และความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

4.4.4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-265

ตารางที่ 4-265 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายใน	
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์	0.11

ตารางที่ 4-265 (ต่อ)

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.10
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน	0.82
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อจัดการระบบการขนส่ง	0.00*
ต้องการแรงงานคนทางเทคโนโลยีในด้านใด	0.26
รูปแบบที่ต้องการในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยี	0.23
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี	0.22
ต้องการลดการเข้าออกของแรงงานระดับใด	0.22
พนักงานต้องการแรงจูงใจทางด้านใด	0.12
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการเข้าออกของแรงงาน	0.01*
แรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.54
จำนวนของแรงงานฝีมือที่ต้องการ	0.37
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ	0.01*
ความสูญเสียในกระบวนการผลิตที่ต้องการลด	0.11
แนวทางในการลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.14
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต	0.49
วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.04*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต	0.10
ต้นทุนในการผลิตด้านใดที่ต้องการลด	0.34
แนวทางการลดต้นทุนในการผลิตที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต	0.00*
ระยะเวลาการชำระคืนสินเชื่อกับที่ต้องการ	0.40
แนวทางในการแก้ปัญหาด้านหนี้สินของธุรกิจ	0.07
แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดปัญหาการทุจริตภายในองค์กร	0.09
โครงสร้างในการบริหารแบบใดที่ต้องการ	0.69
ต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ	0.02*
ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร	0.24

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-265 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 จำนวน 7 รายการ ได้แก่ ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อพัฒนาแรงงานช่างฝีมือ วิธีการที่ต้องการสร้างความต่อเนื่องในกระบวนการผลิต แนวทางการลดต้นทุนการผลิตที่ต้องการ ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อลดต้นทุนในการผลิต แนวทางในการป้องกันการทุจริตที่ต้องการ และความต้องการพัฒนาการจัดการด้านใดให้มีประสิทธิภาพ

4.4.5 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-266

ตารางที่ 4-266 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง	0.04*
วัตถุดิบที่ต้องการ	0.02*
แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ	0.06
แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	0.08
ความต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใด	0.08
ความต้องการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อในตลาดใด	0.00*
แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ	0.39
แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน	0.84
นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ	0.21
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ	0.42
ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.01*
ความต้องการลดค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยี	0.26
วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการ	0.29
วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค	0.10
วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์	0.16

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-266 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กั

สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านขนาดของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ปรับราคาลง วัตถุประสงค์ที่ต้องการ ความต้องการเพิ่มยอดขายสั่งซื้อในตลาดใด และความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ

4.4.6 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-267

ตารางที่ 4-267 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
วัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ปรับราคาลง	0.46
วัตถุประสงค์ที่ต้องการ	0.11
แนวทางในการป้องกันวัตถุประสงค์ขาดแคลนที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการสรรหาวัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพ	0.00*
ความต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใด	0.25
ความต้องการเพิ่มยอดขายสั่งซื้อในตลาดใด	0.00*
แนวทางในการเพิ่มยอดขายสั่งซื้อที่ต้องการ	0.33
แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน	0.06
นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ	0.04*
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ	0.02*
ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.02*
ความต้องการลดค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยี	0.04*
วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการ	0.00*
วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค	0.03*
วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-267 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 รายการ ได้แก่ แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ความต้องการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อในตลาดใด นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ ความต้องการลดค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยี วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการ วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค และวิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์

4.4.7 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-268

ตารางที่ 4-268 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาลง	0.00*
วัตถุดิบที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	0.00*
ความต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใด	0.00*
ความต้องการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อในตลาดใด	0.00*
แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ	0.00*
แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน	0.01*
นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ	0.00*
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ	0.03*
ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.00*
ความต้องการลดค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยี	0.59
วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการ	0.58
วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค	0.00*
วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์	0.10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-268 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับ

สถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านมูลค่าการส่งออกต่อปีของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 รายการ ได้แก่ วัตถุดิบที่ต้องการให้ปรับราคาดลง วัตถุดิบที่ต้องการ แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพความต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใด ความต้องการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อในตลาดใด แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ และวิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค

4.4.8 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรมด้านประเภทของการประกอบกิจการ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-269

ตารางที่ 4-269 แสดงค่านัยสำคัญไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือของอุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ

ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และขึ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป	P-Value
ด้านปัจจัยภายนอก	
วัตถุดิบที่ต้องการ ให้ปรับราคาดลง	0.00*
วัตถุดิบที่ต้องการ	0.07
แนวทางในการป้องกันวัตถุดิบขาดแคลนที่ต้องการ	0.02*
แนวทางในการสรรหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ	0.14
ความต้องการให้คิดอัตราดอกเบี้ยตามตัวแปรใด	0.46
ความต้องการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อในตลาดใด	0.39
แนวทางในการเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ต้องการ	0.83
แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน	0.00*
นโยบายสนับสนุนทางการค้าที่ต้องการ	0.15
วิธีป้องกันการลอกเลียนแบบ	0.36
ความต้องการสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ	0.11
ความต้องการลดค่าใช้จ่ายของเทคโนโลยี	0.37
วิธีการลดค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ต้องการ	0.06
วิธีการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค	0.11
วิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์	0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-269 พบว่า ความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมส่งออกยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ เฉพาะปัจจัยโดยภาพรวมที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ที่ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านประเภทของการประกอบกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายการได้แก่ วัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ปรับราคาลง แนวทางในการป้องกันวัตถุประสงค์ที่ขาดแคลนที่ต้องการ แนวทางในการลดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมัน และวิธีการที่จะทำให้ผู้บริโภคยอมรับผลิตภัณฑ์